

11-12
2025

žlutý

2

Dvoutměsíčník Žlutý
je k dispozici zdarma na autobusových
a vlakových linkách RegioJet a na pobočkách
RegioJet a STUDENT AGENCY

WITNESS PLAY
UNLEASHED

Konzole PlayStation®5 Pro

GHOST
OF YOTEI

©2025 Sony Interactive Entertainment LLC. Developed by Sucker Punch Productions. Ghost of Yotei is a trademark of Sony Interactive Entertainment LLC.

EDITORIAL

Vážení cestující,

dnešní číslo s podtitulem Bez limitu vám možná otevře nové obzory. Když jsem si poprvé přečetl příběh slečny, která prodělala mrtvici a stejně cestuje dál, musel jsem se zastavit a zamyslet se. Kolikrát máme chuť zrušit výlet kvůli troše deště?

Příběhy cestovatelů s handicapem nám možná trochu změní perspektivu, ze které se díváme na vlastní potíže. Rozčiluje nás zpoždění vlaku o pět minut, zatímco oni plánují cesty týdny i měsíce dopředu. Zlobíme se, že je v hotelu špatná Wi-Fi, zatímco oni řeší, jestli se vůbec do toho hotelu dostanou. Přesto si stěžují mnohem méně než my, kteří můžeme jet kdykoliv kamkoliv. To je přesně ten přístup, který bychom si měli všichni osvojit. Místo problémů hledat řešení. Místo výmluv další možnosti.

Uvnitř čísla najdete také recept z chráněné dílny. Možná se ptáte, co má vaření společného s cestováním? Hodně. Obojí je o objevování nových věcí, chutí, vůní, o kreativitu. I s omezenými prostředky lze vytvořit něco výjimečného, vyzkoušejte si to! Stezky z lásky také překonávají různé hranice, tentokrát

přinášíme reportáž z Banátu. A nechybí tradiční pozvánky do nejkrásnějších vánočních měst s voňavými trhy a další oblíbené rubriky.

Skutečné překážky nejsou ty fyzické, ale limity v naší hlavě. Naše utkvělé představy o tom, co je možné a co ne. Lidé, o kterých si dnes budete číst, tyto bariéry prostě ignorují. A funguje jim to skvěle. Proto nepíšeme o tom, jak těžký život mají cestovatelé s handicapem, ale o tom, jak zajímavý život si navzdory všem překážkám dokážou vytvořit.

Krásný předvánoční čas

Radim Jančura

Dvouměsíčník Žlutý 11-12/25; MK ČR E 21334
Vychází 1. 11. 2025 v Brně

Vydavatel: STUDENT AGENCY k.s.,
Dům pánů z Lipé, nám. Svobody 17,
602 00 Brno; IČ 25317075

Odpovědná redaktorka: Marta Dlouhá
Redakce: Barbora Janečková
Jazyková korektura: Lucie Endlicherová
Obálka: Mariana Michenková

Inzerce: media@regiojet.cz

Uvítáme vaše připomínky a náměty:
zluty@regiojet.cz

Sledujte nás na
Instagramu
casopis_zluty
čekají vás další soutěže

OHLASY NAŠICH CESTUJÍCÍCH

Město Regensburg máme jedinou ulici
 přímou aby všichni lidé Regensburg
 mohli jít dle své Gharcho Města
 a Uč. Hradčovice aby se mohli roz-
 běd do Berlína a vyhledat aby
 měli děti mohli se přes dívat
 na své pořádky Město Blaha
 Matušce Uč. Hradčovice ulice
 Druhá ulice 843. Paki když obci
 se píše na druhou stranu ulice
 se najde svého blaha Regensburg
 Jisti více moc jsme nacházeli nájem
 nájem da Bratr

Vážená redakce Žlutého,
cesty RegioJetem mám rád, protože
můžu nasávat inspiraci z příběhů cestovatelů ve vašem časopise, kteří vyrážejí
za hranice všedních dní.
Zdraví,

Michal Janovský

VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ

z 07-08/25

Kniha POUŤ K BRANÁM ORIENTU

Jak se jmenuje štěně, které si autorka přivezla z první poutě? Odpověď: c) Svili
 Výherce: Monika Véghová, Rovinka, Slovensko

Merch předměty EXPEDITION CLUB

Kdy se koná další výprava EC na Antarktidu? Odpověď: b) 29. 1.-26. 2. 2026
Výherci: B. Vrbická, Č. Třebová; P. Krause, Proseč nad Nisou; A. Vachalíková, Opava

Kniha VANDRÁCI NA OSTROVĚ LIDOJEDŮ

Kdo byl novým partákem tria Vandráci? Odpověď: **loutka Miloslava Stingla**
Výherci: K. Proroková, Brno; M. Kašparová, Praha; M. Pittnerová, Poprad, Slovensko

Dárkové poukazy na akce HVĚZDÁRNY A PLANETÁRIA BRNO

Hvězdárna se nachází na... Odpověď: **a) Kraví hoře**
Výherci: pí Kubányová, Brno; Michal Tobola, Nový Jičín; Hana Bažarová, Želešice

Milí čtenáři, budeme rádi, když na adresu zluty@regiojet.cz zašlete své fotografie z cest žlutým vlakem nebo autobusem, na kterých vás doprovázel náš Žluták. V předmětu uveďte FOTO. Můžete se těšit na malou pozornost z naší redakce. Zasláním fotografie a textu dáváte souhlas k jejich uveřejnění.

Téma čísla:
BEZ LIMITU

4 | CESTOVÁNÍ

KOLAPS V AFRICE JE MŮJ NOVÝ START

Nevidomý športovec a večný optimista
Ondřej Zmeškal začíná znovu od nuly.

18 | CESTOVÁNÍ
ZA SEVERNÍ POLÁRNÍ KRUH

Tereze Bártové se podařilo splnit sen – i když až po šestnácti letech a s handicapem.

36 | CESTOVÁNÍ MŮJ HANDICAP PRO MĚ NENÍ LIMITEM

Eliška Nováková šíří osvětu o tom, že mrtvice se nevyhýbá ani mladým lidem.

48 | LIFESTYLE

STEZKA ČESKEM JE SVĚTOVÝ FENOMÉN

Rozhovor s Martinem Úblem o tom, že Stezku snadno zdolají i lidé na vozíčku.

72 | REISEN MIT REGIOJET |
TRAVEL WITH REGIOJET
BEISETIPPS | TIPS FOR A TRIP

KOLAPS V AFRICE JE MŮJ NOVÝ START

I když nevidím, chci spatřit polární září

Když je vám dvacet a kolem vás se navždy rozhostí tma, můžou se nad vámi začít stahovat mračna. Anebo můžete tu situaci otočit a udělat s ní něco dobrého. Povím vám příběh o tom, jak mi ztracený zrak otevřel dveře ke splněným snům, ale zároveň i o tom, že nic není tak růžové (jen na barvy se mě prosím neptejte).

TEXT: Ondřej Zmeškal ■ FOTO: Petra Vodičková, Rostislav Málek, Anna Marie Křížová, Jakub Mertl

Maraton v Athénách s trasérem Petrem

Kdesi v horách během projektu Tour de France ve tmě

Ale vezmeme to pěkně od začátku... Malému Ondrovi se v devadesátkách chtělo rychle na svět (asi aby dle příjmení něco nezmeškal), a tak vykrouknul z mámina břicha už v 7. měsíci. To předznamenalo, že bude v životě bojovníkem – v inkubátoru, kde se pral o život, mu vysoké dávky kyslíku bohužel poškodily zrak na levém oku a ze tří čtvrtin také sluch.

Tenhle chlapec byl ale obdarován celkem bezstarostnou povahou, a tak bez ohledu na handicap běhal po vesnici s ostatními dětmi, snil o tom, že bude jednou slavným sportovcem, a později se věnoval studiu zahradnictví. Život má ale zvláštní způsoby, jak vás vrátit k vašemu poslání...

Dospívající Ondra stěhoval se spolužáky na intru těžký nábytek, na zdravém oku se mu objevila podivná mlha a v mysli neblahé tušení, že už víckrát nesedne na svoji motorku. Prasklá sítnice se

i navzdory několika operacím postupně nenávratně proměnila v absolutní tmu.

Když se na toho kluka dívám zpětně, vděčím mu zejména za moment, kdy sedí v depresi na posteli s hlavou v dlaních a vážně uvažuje o tom, že jeho život skončil... A najednou ho uvnitř osvítl poznání: „Bud' tady můžeš dál sedět a litovat se, nebo prostě vstaneš a životu to pořádně natřeš!“

Tam se zrodil nový Ondra – já. Od prvních krůčků se slepeckou holí, přes bloudění v kopcích s věrným vodicím psem Blackem, až po nabídku od kamaráda, jestli s ním po boku nechci zkusit zaběhnout závod... příležitosti navazovaly jedna na druhou a já jsem trénoval nejen sport a orientaci ve tmě, ale i svou samostatnost, odolnost a pozitivní mindset.

Stal se ze mě YESman, takže když přišla nabídka zaběhnout maraton v Číně,

Lyžařský trénink ve Vysočina aréně
v Novém Městě na Moravě

Výlet do Kodaně s přítelkyní Petrou

popadl jsem traséra za ruku a společně jsme zdolali všech 5000 nesterajně velkých schodů Velké čínské zdi (a teď si představte, jak si musím každý z nich „osahat“ slepeckou holí, abych nezačapl).

Právě v cíli závodu jsem si to uvědomil: Vždyť já plním sen toho malého kluka, který toužil být úspěšným sportovcem! Sice jinak, než jsem čekal, ale kdo ví – co kdybych jako vidící se sportem nikdy ani nezačal?!

Z vděčnosti jsem svou medaili vydražil na pomoc malému Aleškovi se svalovou dystrofií a dál několik hodin denně trénoval běh, tandemové kolo i plavání (v našem rybníce uvázaný na šňůru ke stromu, abych věděl, kde je břeh). Měl jsem totiž vizi: nejen zdolat všechny sportovní limity, ale hlavně tím pomáhat dalším, kteří takové štěstí neměli.

Od té doby jsem se stal trojnásobným mistrem světa v triatlonu, přeběhl Českou republiku od západu k východu za 10 dní (a vybral u toho čtvrt milionu na pomoc nevidomým dětem), zajel na tandemovém kole Tour de France nebo již několikrát pokořil Ironmana.

Protože ale právě někde jedete, nejspíš vás zajímá cestování. Závody mi umožnily podívat se do tolika zemí, které ale poznávám hlavně po čichu, sluchových vjemech a tom, co mi můj doprovod dokáže slovně popsat.

Například při příjezdu do Číny mě do nosu praštil takový zápach, že jsem ho jinde nezažil! Ve švédském Malmö jsem zase ochutnal nejlepší fish and chips

a v Ománu se koupal v Dáblově díře (jeskyně s jezerem 20 metrů pod povrchem země, kde mi rybičky prováděly masáže okusováním nohou).

Ne všechny země jsou bohužel uzpůsobené nevidomým, takže se v neznámém prostředí často spoléhám na

**„Bud' tady můžeš dál sedět
a litovat se, nebo prostě vstaneš
a životu to pořádně natřeš!“**

traséra, kamarády nebo svou přítelkyni Petu. Když přijedu na ubytování, nejprve se musím zorientovat – vybrat správnou stranu postele, abych to měl blíž do koupelny, věděl, kde jsou záchytné body, a z ložnice sám trefil do kuchyně uvařit si čaj.

Když už jsou z toho popisování všichni unavení, rád využívám aplikace

Úchvatné hory v Andoře

s funkcí AI – třeba si vyfotím historickou památku a apka mi řekne, jak vypadá a k čemu slouží. Kdybych se ztratil, existuje i aplikace, která zavolá dobrovolníkově a ten mě přes video naviguje, kam mám jít – je vlastně mýma očima.

Cestování utužuje vztah, ať už kamarádský nebo partnerský. Nejvíc si pamatujeme, když se někde něco semlelo a my to museli řešit. Třeba v Berlíně, kde jsem chytil brutální chřipku a uprostřed noci mi telefon začal hlásit, že se nám někdo snaží ukrást auto! Ještě ve spánkové hibernaci jsme s Peťou vyběhli před ubytování k houkajícímu vozu, který měl rozbité okénko. V pět ráno jsme (já oblečený, ona ještě v pyžamu) spěchali na policejní stanici a pak do supermarketu pro igelity od balíků pet lahví a pro pásku, abychom rozbité okno zadělali. Domů jsme jeli nekonečně dlouho

a pomalu, protože jinak to dělalo hrozný rachot.

Ne všechny věci se ale dají opravit v servisu, a tím se dostávám ke své zatím největší životní zkoušce hned po ztrátě zraku.

V březnu tohoto roku jsem s trasérem a filmovým štábem odletěl do Afriky na legendární závod Cape Epic, kde jsme měli jako první nevidomý tým na horském tandemovém kole ujet 608 kilometrů drsnými horami a savanami a natočit o tom dokument.

Jenže na startu třetí etapy se něco stalo. Kdybych viděl, řeknu, že se mi zatmělo před očima – moje tělo nevydrželo nápor horka, únavy a dehydratace. Zkolaboval jsem a už jen z vyprávění vím, že mě letecky transportovali do africké

nemocnice, kde jsem byl v umělém spánku, několik dní jen bezvládně ležel a vybavuji si jen to, že ležím v naprosté tmě, mám pocit, že brzy bude konec a někdo za dveřmi odbíjí můj čas na tomto světě.

Ztratil jsem schopnost sám se najíst, mluvit, chodit... zkrátka všechno, co mě ještě spojovalo se světem. Moje partnerka líčí první chvíle po mém návratu do Česka jako ty nejhorší v životě. Byl jsem jako tělo bez duše a nikdo nevěděl, jestli se kvůli nervovému poškození ještě vůbec vrátím zpět do života.

Z aktivního sportovce jsem se stal někým, kdo nedokáže uchopit předmět ani zformulovat myšlenku. Po dlouhých týdnech intenzivní léčby a neuroreha-

bilitace v nemocnici jsem se dostal do rehabilitačního ústavu v Kladrubech.

Ted' denně cvičím 4–6 hodin a procházím vývojovými fázemi malého dítěte – znovu se učím oblékat nebo si čistit

Sport a cestování jsou fajn, ale nikdy nevíte, jak se vám jednoho dne může život převrátit naruby.

zuby. Svým způsobem jsem zase na začátku, ale díky tomu, že mám kolem sebe skvělé kamarády, rodinu a partnerku, vím, že i tuhle výzvu zvládnu. Jestli budu zase chodit? To se ještě neví.

Plavecký trénink

V nemocnici se svým psím kamarádem Sunilem

SOUTĚŽ

o 3 knihy TOUR DE FRANCE VE TMĚ

KOLIK KILOMETRŮ MĚŘILA TRASA
TOUR DE FRANCE V ROCE,
KDY JI ONDRA ZDOLAL?

- a) 3 120,8 km
- b) 3 205,0 km
- c) 3 414,6 km

Knihy získají autoři správných odpovědí,
které přijdou jako 50., 100. a 150. v pořadí.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou
a telefonním číslem posílejte
na soutez-zluty@regiojet.cz
do **31.12.2025**.

Do předmětu e-mailu napište **ONDRA**.

TOUR DE FRANCE VE TMĚ

Ondřej se v roce 2021 vydal pokorit milník, který ještě nikdo na světě nezdolal: ujet poslepu celou trať prestižního závodu. Během 21 dní, s trasěrem a kamarády a s jednou velkou motivací: pomoci stejně postiženým dětem splnit si své sportovní sny. Humorně vážný deník z cesty vás provede Francií etapu po etapě, jako byste v sedle seděli s nimi.

Sport a cestování jsou fajn, ale nikdy nevíte, jak se vám jednoho dne může život převrátit naruby. Přál bych si jednou mít rodinu a být svědkem toho, jak třeba další malý kluk nebo holka sní své sportovní nebo umělecké sny a já jim můžu jít příkladem: „Když táta překonal tohle, ty zvládneš v životě všechno!“

S Petou je naším velkým cestovatelským snem pozorování velryb a polární záře na severu (kterou mi ale ona bude

muset barvitě popsat). Chceme společně procestovat svět, podívat se do Ameriky za rodinou, znovu si dát skvělé fish and chips v Malmö, zažít nespočet dobrodružství a každý den si připomínat, že jsme tu. A jsme spolu.

Pokud to tak cítíte, můžete mě na cestě k uzdravení podpořit příspěvkem „do prasátka“ – pomůže mi to zase brzy vyskočit z postele a inspirovat ostatní! ■

ONDŘEJ ZMEŠKAL

Nevidomý profesionální sportovec, spisovatel a motivační řečník. Jako první na světě zjel Tour de France bez zraku a stal se třikrát mistrem světa v triatlonu. Zaběhl maraton na Velké čínské zdi, přeběh 600 km napříč ČR a pořádá charitativní sbírky pro nevidomé děti.
www.ondrejzmeskal.cz, IG/FB: [zmeskalondrej](https://www.instagram.com/zmeskalondrej)

Za vzděláním bez limitu

jazykovepobyty.cz

KŘÍŽOVA CESTA PO JAMAJCE

„Na Jamajku? Proč jsem chtěl jet na Jamajku?“ ptá se sám sebe v našem společném „vozičkářském roadmovie“ jeho hlavní protagonista Jiří Kříž. V jedné z předchozích sekvencí se totiž kamarád David Rozvald s upřímností sobě vlastní ptá: „Já nevím, kluci, mám to říct? Jamajku bych doporučil jen svému největšímu nepříteli!“ Od začátku pro nás totiž bylo všechno špatně.

TEXT a FOTO: Vladimír Kroc

Jiří Kříž je primář spinální jednotky FN Motol, předseda České společnosti pro míšní léze, držitel Ceny Olgy Havlové. S Jiřím se známe třináct let. Poznali jsme se krátce po jeho osudovém úrazu na lyžích, kdy se ve dvatřiceti letech jako nadějný ortoped ve vteřině změnil v tetraplegika. Skamarádili jsme se v Centru Paraple, kde dodnes působí ve správní radě. Našel práci jako primář Spinální jednotky v motolské nemocnici u profesora Pavla Koláře.

Zjistili jsme, že jsme měli podobné dětství. Jeho část jsme oba strávili s rodiči, kteří pracovně pobývali v Indii, Jiří navíc i v Africe. Jeho tatínek byl členem týmu WHO, který pomohl vymýtit pravé neštovice.

Slovo dalo slovo, a protože to bylo nad sklenkou červeného vína, řekli jsme si, že spolu vyrazíme po stopách našeho dětství, tedy do Indie! Na druhý den jsme to přehodnotili a změnili to na Kubu, což nebyl o nic lepší nápad. Jak jsme zjistili, byl to tehdy snad nejba-

riérovější ostrov na světě a většina tamních vozičkářů zůstávala zavřená v ústavech, pro budovatelský obraz komunistických zářných zítřků se jaksí nehodili.

Postupně jsme se spolu vydávali do Izraele, Jihoafrické republiky (mimo chodem tam na doporučení kamaráda, že je to země, kde už je bezbariérovost dokonale vyřešena a aspoň v provincii Kapsko to podle našich zkušeností platilo stoprocentně), do Kostariky, Ománu, Etiopie.

Nikdy se nám nepodařilo cestu správně naplánovat. O to byla každá z nich dobrodružnější. A tak jsme do Izraele vyrazili nevědomky v čase pesachu a Velikonoc, což je nejhorší období pro turistiku, v Kostarice jsme přistáli spolu s prvním hurikánem Otto, který asi po sto padesáti letech zasáhl pevninu (nikoli jen pobřeží, takové jsou tam častější) a doslova převrátil naše cestovatelské plány naruby. Za celý pobyt jsme neviděli sluníčko.

Rodný dům Boba Marleyho
ve vesnici Nine Mile

Do Etiopie jsme bezděky vyrazili o jejich Vánocích. Mělo to za následek, že lety do Addis Abeby byly přeplněné gast-arbaitery vracejícími se na svátky domů. Jen v tom našem letu nepřišlo asi sto padesát kufrů, musel jsem si svůj vyzvednout o čtyřicet hodin později. Na letišti. Že by vám ho s omluvou přivezli do hotelu, si můžete jen nechat zdát.

Psal se rok 2016 (u nás 2023). Nevím, proč mě napadlo zeptat se místních jaké je datum. Podle našeho kalendáře bylo 7. ledna. V Etiopii 29. dubna – etiopský Štědrý den. Nechtělo se mi tomu věřit: oba s Jiřím totiž máme ten den narozeniny. Už se nám nikdy nepoštěstí, abychom je mohli oslavit na Štědrý den.

Z východní Afriky mi utkvěla hlavně vzpomínka na strastiplnou cestu z jihu zpět do hlavního města, kdy jsme měli

najatého řidiče a průvodce a během čtyřadvaceti hodin celkem sedm defektů pneumatik na autě, které mělo čtyři kola... málem jsme kvůli tomu zmeškali zpáteční let. Za návštěvu u divokých Mursiů to ale stálo. Vsadil bych se, že Jirka Kříž byl první vozíčkář, který je v jejich odlehlé vesnici navštívil a tito lidé, kteří teprve nedávno vyměnili pazourek za kalašnikov, vůbec poprvé spatřili člověka na invalidním vozíku. Naštěstí teprve zpětně se dočetl, že tito domorodci, kteří jsou známí skarifikací a tím, že se ženy „zdobí“ vkládáním hliněných talířků do rtů a ušních lalůčků, údajně živí pověru, že i postižení mohou být nakažliví – třeba poraněním míchy, a proto je jistější preventivně je usmrtit. Naštěstí všechno dobře dopadlo.

Přesto jsme si společně se čtvrtým kamarádem, který nás na našich pánských

Ženy etiopského kmene Dorzo přichystali pro Jiřího Kříže „uzdravovací“ rituál

V deštivé Kostarice jsme dostali Jiřího i do vyhlídkového letadla

výpravách provází, Martinem Navrátillem, řekli, že si na nějaký čas dáme od Afriky oddych. Pravdou je, že jsme chtěli jet do Japonska. Jenomže Jiří byl pracovně natolik vytížen, že měl čas až na přelomu listopadu a prosince a to se tou dobou ukázalo kvůli sněhu a nízkým teplotám jako pro vozíčkáře nevhodná destinace. Řekli jsme si, že vyrazíme za teplem, do Karibiku. Zlákaly nás snímky čistých písečných pláží a průzračného moře.

Neuvědomili jsme si, že svým způsobem letíme do Afriky, i když na opačnou stranu. Jak to vystihl David, Afrika za americké ceny. Většinu obyvatelstva Jamajky tvoří potomci afrických otroků. Navíc nemají bílé návštěvníky zrovna v oblibě a neváhají to dát najevo. Překvapila nás rozbitá infrastruktura, není

ZÁPISNÍK ZAHRANIČNÍCH ZPRAVODAJŮ

Rozhlasový magazín, který nemá v českém éteru obdobu. Nabízí nové pohledy na známé dějiny, povídání o obdivuhodných příbězích a osudech ze všech koutů planety. Každou neděli v 9 h.

radiozurnal.cz
aplikace
MUJROZHLAS

Radiožurnál
Český rozhlas

výjimkou, že padesát kilometrů tamních cest zdoláváte autem i čtyři hodiny.

Co bylo nejhorší, že jsme se nemohli spolehnout na údaje od místních obyvatel. I když jsme si přímo v hotelech telefonicky ověřovali, že máme zabookován bezbariérový pokoj, často to nebyla pravda. K tomu se přidalo škaredé počasí a rozčarování bylo dokonalé. Podobné postřehy mi ze své cesty sepsal i kamarád Petr Burian. Když jsem je četl, usoudil jsem, že musel být v hodně špatném rozpoložení, zpětně jsem se mu v duchu musel omluvit. Všechny špatné zkušenosti jsme si pak potvrdili na vlastní kůži. Zkrátka: na Jamajku už nemusíte, absolvovali jsme ji za vás. Myslím, že příště lépe naplánujeme Japonsko. Už se těšíme na tamní vlaky. ■

VLADIMÍR KROC

Rozhlasový redaktor a moderátor, kromě jiného autor pěti sérií televizních Postřehů odjinud (z Austrálie, Nového Zélandu, JAR, Tanzanie, Kolumbie a Kanárských ostrovů), autor několika knih. Pro ČT připravuje seriál o cestování vozíčkářů, na Jamajce vznikl pilotní díl.

Skvělé služby za nejlepší ceny v atraktivních horských lokalitách

od **594 Kč** | osoba

V nejkrásnější části Jeseníků mezi slavnými lázněmi Karlova Studánka a Jeseník. Užijte si nedotčenou přírodu Jeseníků a nejčistší vzduch ve střední Evropě.

horský hotel
Vidly
Jeseníky, Česká republika

hotel
Wallackhaus
Tyrolsko, Rakousko

hotel
PITZTALHAUS
Pitztal, Rakousko

od **52 €** | osoba s polopenzí

Ubytování pod ledovcem Pitztal, s túrami k vrcholu Wildspitze, dechberoucími výhledy a vstupy na ty nejlepší atrakce v okolí.

od **44 €** | osoba s polopenzí

Jedinečné ubytování v srdci rakouských Alp přímo na sjezdovce a nejvýše položené silnici a s výhledem na majestátní Grossglockner.

Rezervujte si už nyní svůj pobyt na www.regiojethotels.cz

Milujete hory a láká vás práce v zahraničí?

Hledáme pracovitě a samostatné jednotlivce, kteří mají zájem pracovat v malebném prostředí rakouských hor, na pozice:

Obsluha restaurace s NJ

Úklid i bez NJ

Požadujeme:

- pečlivý a samostatný přístup k práci
- flexibilitu a ochotu přizpůsobit se provozním potřebám
- manuální zručnost a smysl pro pořádek
- orientaci na zákazníka a příjemné vystupování
- týmového ducha

Nabízíme:

- zaučení na pozici
- práci v krásném prostředí rakouských hor
- možnost dlouhodobé spolupráce nebo sezónní práce
- nástup dle dohody
- ubytování a stravování zdarma
- zajímavé finanční ohodnocení
- skipas (platí pro zimní období)

Sledujte:
regiojet.cz/kariera

ZA SEVERNÍ POLÁRNÍ KRUH

Když si v 17 letech jako zdravá slečna vysníte Lofoty, ale navštívíte je poprvé až ve 33 letech s trochu větším handicapem. Na dvou protézách, bez většiny prstů na ruce a s transplantovanou ledvinou. Pro mě to ale neznamena, že bych se svých snů měla vzdát.

TEXT: Tereza Bártová ■ FOTO: Tereza Bártová, Petr Kříž

V Norsku už jsem jednou byla. V 15 letech s rodinou, a dodnes to беру jako jednu z nejlepších dovolených. Na Islandu a ve Finsku jsem byla zase s kamarády. Ale s kým jet na Lofoty, když rodině se nechce, přitele nemáte a většina kamarádů chce jet do tepla? Přece jen se ale našel kamarád Petr, kterému zima nevádí a nedělá mu problém celý trip odřídit (vzhledem k handicapu mám předělané auto na ruční řízení, a auto z půjčovny bych si netroufla řídit nohama).

jako amputovaného člověka už je terén obtížnější. Na pár místech mi Petr podává pomocnou ruku (pokud se zrovna nekochá nebo nefotí ☺). A zachraňují mě samozřejmě hůlky. Nejsme ani v půlce a už jsou tu nádherné výhledy. Usoudíme, že na úplný vrchol by bylo bláznovství lézt, vzhledem k obtížnosti, a tak se dvě hodiny potulujeme kousek pod vrcholem, ale pořád s krásným

Hodinové divadlo v podobě polární záře

Výšlap na horu Hesten s výhledem na Seglu

Náš první naplánovaný výšlap, než se dostaneme přímo na Lofoty, byl na horu Hesten na ostrově Senja (zhruba tři hodiny cesty od letiště v Tromsø). Od rána sluníčko, mohlo se jít v tričku s krátkým rukávem, ale to bych nebyla já, abych se zbytečně nenabalila. Vždyť jsme na severu Norska! Postupně shazuji bundu i mikinu. Čepice, čelenka, rukavice, druhá mikina, to vše mohlo v klidu zůstat v autě a mohla jsem si tak ušetřit pár gramů v batohu.

Trasa ze začátku není náročná. Postupně začínají přibývat kameny a pro mě

*Jedna z nejkrásnějších pláží
– Kvalvika beach*

výhledem na ikonickou horu Segla. Oba čekáme, až ten druhý nadhodí, že už bychom mohli jít dolů. Jenže ono je to tak hezky, klidně, minimum lidí.

Cestu dolů vždycky nějak přetpírám. Kolikrát říkám, že bych šla raději třikrát nahoru než jednou dolů. Když to jde, často volím trasy, na kterých z vršků hor jede lanovka nebo třeba skibus. Tady bohužel nic takového nebylo a po celý týden ani nebude.

Východ slunce na hoře Reinebringen

Večer před usnutím nastavuji budík na 1:00, abych se šla podívat, zda půjde na nebi vidět polární záře. Druhý budík nařizuji na 3:00, abychom ve 3:30 mohli vyrazit z ubytování. Se mnou prostě chcete jet na dovolenou. Dostatek spánku zaručen ☺.

První budík, probouzím se. Ale jsem hrozně líná nasazovat nohy jen na pár

minut. Štouchám tedy do Petra, jestli by se nešel podívat aspoň z okna. Vstává a po chvíli se mrzutě vrací, že tam nic není. Znovu usínáme. Přijde nám to oběma jako několik minut a zvoní druhý budík. Připadám si, jako bych si dala flat white nebo nějaký nakopávač, jak jsem nabuzená a hlavně natěšená! Petr už se mnou takové nadšení nesdílí.

Poprvé se rozhodneme zabalit jen do jednoho batohu, protože to nebude dlouhý výlet. Později zjišťuji, že to byla největší chyba celého týdne. Máme vše a zavíráme za sebou dveře. Nad hlavou vidím hodně slabou polární záři. To nám to ale pěkně začíná! Cesta autem na parkoviště nám trvá 10 minut. Parkujeme na posledním volném místě (štěstí se nás stále drží). Od auta jdeme necelý kilometr k místu, kde začínají kamenné schody. Ze začátku jdeme obklopeni nízkými stromky, hlavně břízkami. Scho-

dy jsou po stovkách označené, což mně osobně hodně pomáhá, protože jsem přestala počítat asi u dvoustého schodu. Zhruba u sedmistého schodu, kde už máte nádherný výhled do okolí, na chvíli zastavujeme, abych si svlékla další vrstvu oblečení a trochu se napila. Petr normálně moc nemluví, ale tady nemluví vůbec! Ještě je tma, takže moc nevidím, že ztrácí barvu v obličejí a po chvíli sám přiznává, že mu výšky nedělají dobře. Po nevim kolika letech, co ho znám, se dozvídám tuhle informaci! V duchu si říkám, jak musel trpět na předešlých výšlapech. Tady je to ale pro něj opravdu stopka. Usoudíme, že bude nejlepší, když půjde dolů a na ubytování se ještě chvíli vyspí. Já si mezitím vyjdu sama na východ slunce. Jak rychle jsme se rozešli, tak rychle

jsem si začínala uvědomovat, že vlastně s sebou nic nemám – péřové rukavice, vodu, další vrstvu oblečení, svačinu,

Chůze dolů je pro mě mnohem náročnější. Začínám potkávat turisty, kteří jdou nahoru. Tolik krásných komenářů jsem snad nikdy neslyšela.

čepici. Vše, co potřebuji, abych vydržela na vrcholu až do úplného rozednění. No nic, zatnu zuby a vydržím, co půjde.

Má rodina a nejbližší kamarádi ví, jaká jsem poseroutka, takže si asi dokážete představit, že když se k neznámému

Výhled z hory Reinebringen

Ani nevíte, kam se dřív dívat

místu, tmě a samotě přidaly podivné zvuky z křoví připomínající prasečí chrochtání, „trochu“ nahnáno jsem měla. Najednou z toho místa, odkud vycházely zvuky, něco dost rychle a nízko vylétlo. Něco černobílého a baculatého. A během chvilky se to opakovalo ještě dvakrát, než mi došlo, že to jsou nejspíš papuchalkové. Ale stoprocentně jistá si nejsem ani teď. Pokračuji dál, střídám protézu za protézou a vidím na schodu číslo 1900! Poslední číslo, ale pár schodů mi ještě zbývá.

Půlhodinové osamocení při východu slunce

Jsem nahoře! Na vrcholu hory, kterou jsem si napsala jako první na seznam míst, která chci na Lofotech vidět. Ten výhled je dechberoucí! V tu chvíli mě nic jiného nezajímá. Jen se dívám, a po těle mi naskakuje husí kůže. Mám to tu celé jen pro sebe, protože jsem tu jako úplně první! Já, která nikdy a nikde není včas, natož abych byla někde první! Navíc jsem to zvládla těsně pod hodinu. Sedám si na kámen a vyčkávám na východ slunce. Bohužel do úplného rozednění nevydržím, protože se do mě dává velká zima, a tak se rozhodnu jít pomalu dolů. Na každém dvoustém schodu dávám odpočinek, protože chůze dolů je pro mě mnohem náročnější než nahoru. Začínám potkávat turisty, kteří jdou nahoru. Řeknu vám, tolik krásných komeňářů jsem snad nikdy neslyšela. Asi není moc běžné na takovém výšlapu potkávat turisty s amputacemi 😊. Na pětistém schodu dávám vědět

Petrovi, že pro mě může pomalu vyrazit. Pahýly mě už dost bolí. Cítím, že se mi dělají puchýře a do toho mi v kolenním ohybu praskla kůže do krve. Teď už mě žene dopředu jen vyhlídka na horkou sprchu a že aspoň na pár minut schoďím nohy...

Ještě před několika lety bych si nedovedla představit, že takový výšlap dokážu. V pětadvaceti letech jsem onemocněla meningokokovou meningitidou a kvůli tomu přišla o obě nohy pod kolena, většinu prstů na rukou a selhaly mi ledviny. O rok později jsem musela podstoupit transplantaci ledviny. Tu mi daroval táta... Ale jak se říká, že vše zlé je k něčemu dobré – díky mému zamořtanému osudu byla založena nadace Padající hvězdy, kde pracuji a můžu tak pomáhat plnit přání dalším lidem. ■

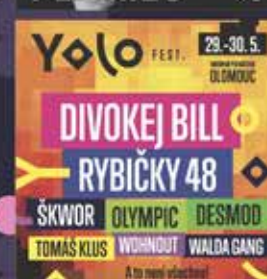

TEREZA BÁRTOVÁ

Vystudovala magisterský obor Učitelství pro 1. stupeň ZŠ + speciální pedagogiku na UJEP v Ústí nad Labem. V současné době pracuje v Nadačním fondu Josefa a Olgy Řepkových. Ve svém volném čase je nejraději někde na kopcích. Ať už sama nebo ve společnosti přátel a rodiny.
IG: [tereza_bart](#)

goout ticketstream | P L G

Daruj kulturu pod stromeček

Poukaz na kulturu

Vstupenky a další akce
na www.goout.net

SEDM NESKUTEČNÝCH MÍST V ČESKU,

na která se dostanete i na vozíčku nebo s kočárkem

V dnešní době už naštěstí neplatí, že kdo je na vozíčku, má problémy s pohybem nebo má malé dítě, musí zůstat doma. Po Česku za poslední roky vyrostla spousta krásných bezbariérových míst, kam se dostanete na vozíčku nebo s kočárkem, ať už se jedná o bezbariérové vyhlídky, stezky nebo různé fotopointy.

TEXT: Kristýna Turynová ■ FOTO: Úžasná místa v Česku

Rozhledna Kobylí vrch

Na jižní Moravě, nad obcí Kobylí, se tyčí netradiční rozhledna ve tvaru spirály. Na rozdíl od běžných rozhleden nemá žádné schody – celá trasa stoupá pozvolna a je přístupná i pro vozíčkáře nebo rodiče s kočárkem. Ocelovo-dře-

věná konstrukce se tyčí nad vinicemi a po cestě nahoru si můžete vychutnat krásné výhledy do krajiny. Rozhledna je dostupná autem a poblíž je i parkoviště.

Vyhlídková plošina v Českém Švýcarsku

Přestože je většina terénu v této dechberoucí krajině náročnější, najdou se i trasy vhodné pro návštěvníky s omezenou mobilitou. Jednou z nich je Mlýnská cesta z obce Mezná – pohodlná, zpevněná a rovinatá. Na jejím konci čeká nová vyhlídková plošina s pohledem na skalní stěny a Pravčickou bránu, která je jednou z hlavních dominant národního parku.

Vyhlídková plošina Malenovice

Plošina se nachází v Malenovicích, přímo u místního kostela, nabízí nádherné výhledy na hřebeny Beskyd i do údolí pod Lysou horou. Plošina je moderní, bezbariérová a snadno přístupná i pro seniory či vozíčkáře – parkoviště se nachází jen několik desítek metrů pod vy-

hlídkou. Samotné místo je velmi klidné, obklopené stromy a ideální pro krátké zastavení během cesty Beskydami.

Rabyňská vyhlídka

Nad hladinou Slapské přehrady, nedaleko obce Nedvězí, se nachází Rabyňská vyhlídka. Nabízí krásný nerušený výhled na přehradu i na protější břeh s rekreační oblastí Žďán. Vyhlídka je lehce dostupná autem – parkoviště je přímo u ní. Cesta k vyhlídce je zpevněná a vhodná i pro kočárky nebo invalidní vozíky. V letních měsících tu funguje i malé občerstvení.

Hradlový most Rechle

Dřevěný most u Modravy v srdci Šumavy je historickou technickou památkou a zároveň vstupní branou do krásné přírody. Leží na bezbariérové trase podél řeky Vydry, kterou si mohou bez problémů projít i vozíčkáři. Povrch stezky je upravený a rovinatý, vhodný také pro cyklisty. Most je široký, ideální na krátkou zastávku a výhledy na divokou řeku Vydru.

Vyhlídková plošina Malenovice

Božídarské rašeliníště

Tato naučná stezka se vine přes vzácné rašeliníště v Krušných horách. Dřevěné chodníky jsou dostatečně široké a rovné, aby byly bezpečné i pro osoby na vozíku nebo kočárky. Stezka je dlouhá necelé tři kilometry, vede přes krásnou horskou

Bezbariérová rozhledna u obce Kobylí

Mlýnská cesta v Českém Švýcarsku

Hradlový most Rechle

Božídarské rašeliniště

přírodu a je lemována informačními tabulemi o zdejší fauně, floře i historii rašeliniště.

Sluňákov

Unikátní ekologické centrum kousek od Olomouce, které nabízí bezbariérový přírodní areál plný netradičních staveb, umění, naučných stezek a jezírek. Místo je navrženo tak, aby bylo přístupné pro všechny – ať už přijdete s dětmi, na vozíku nebo se seniory. Najdete zde „Rajskou zahradu“, „Sluneční horu“, roz-

Ekologické centrum Sluňákov

VÍCE NEŽ 1200 DECHBEROUČÍCH MÍST V ČESKU

Hledáte tipy na neobvyklá místa na výlety? Stáhněte si zdarma nejoblíbenější českou turistickou aplikaci Úžasná místa a objevte více než 1200 úžasných míst, o kterých jste nejspíš neslyšeli.

IG: [uzasna.mista](#)

hlednu, ale i zákoutí, kde se dá v klidu posedět a pozorovat přírodu.

Vyhlídková plošina Hněvín

U hradu Hněvín nad Mostem se nachází nová bezbariérová vyhlídková plošina, která nabízí úžasný pohled na Jezero Most, město Most i širší okolí. K vyhlídce vede zpevněná cesta, parkoviště je jen pár kroků od ní. Přímo na plošině je umístěn fotopoint, kde si můžete na památku pořídit panoramatickou fotku. ■

Vyhlička na Hněvíně

ADVENT S VŮNÍ PERNÍKU V PARDUBICÍCH

Nechte se unést vůní perníku a objevte kouzlo Vánoc tak, jak ho jinde nezažijete!

Od 30. listopadu do 24. prosince se Pardubice promění v město plné sladkých překvapení. V rámci už šestého ročníku „Adventu s vůní perníku“ na vás čeká

více než 50 originálních perníkových specialit – od hříšně dobrého perníkového cheesecaku a tiramisu až po lahodné signature drinky, jako je „Gin-gin bread“ nebo krémové Baileys Latte s perníkovým nádechem.

Ale to není vše! Vánoční atmosféra se rozlije po celém městě – na Pernštýnském náměstí, pardubickém zámku a v Automatických mlýnech vás přivítají vánoční trhy s řemeslnými výrobky, dílničky pro malé i velké. A když padne tma, rozsvítí se pohádková výstava světelných soch „Světla vyprávějí“, která promění zámecké valy v kouzelnou říši.

Přijďte si vychutnat Pardubice v jejich nejvoňavější podobě. Čeká vás spojení tradice a moderní gastronomie, zážitky pro všechny smysly a ta pravá vánoční magie. ■

Pardubice

pardubice.eu/adventsvuniperniku

STEZKY Z LÁSKY V RUMUNSKÉM BANÁTU

Historicky první zahraniční dobrovolnická brigáda v rámci projektu Stezkyzlasky.cz se uskutečnila v pátek 22. 8. 2025 v české krajanské vesničce Eibenthal v rumunském Banátu jako součást oblíbené akce Festival Banát.

TEXT: Martin Stiller ■ FOTO: archiv Klubu českých turistů, Eliška Palhounová

Trojice brigádýrů z Klubu českých turistů – Martin Stiller, Vláda Hašek a Lukáš Kroker – naplánovala pročištění modré turistické značky vedoucí z Eibenthalu skalní soutěskou říčky Tisovita dolů k Dunaji. Na brigádu dorazilo asi 25 dobrovolníků. Už jen samotný průstup soutěskou je malé dobrodružství: leze se po skalách, přidržuje lan, obchází se kaskády a vodopády, zdolat se musí i taková malá „ferátka“.

Všechno začalo ve skvělé náladě, vrhli jsme se na sbírání odpadků, které tam naplavila řeka a u toho jsme začali prostřihávat roští, protože místy je stezka hodně zarostlá džunglí. A v tom se to stalo... v místě, kde už jsme ty nejtěžší skalní úseky měli za sebou, jedna z účastnic, paní Pavla, nešťastně uklouzla a přisedla si nohu. A zlomenina byla na světě. Dva z nás běželi hledat signál a přivolat pomoc, pár lidíček

se staralo o paní Pavlu, ostatní zatím pokračovali v úklidu stezky. Zhruba po hodině a půl se podařilo dostat do rokle první záchranné složky, dobrovolné hasiče ze sousední vesnice Bígr. Spolu s nimi jsme se snažili přivolat do kaňonu záchranný vrtulník. Ale marně, nebyly letové podmínky. Mezitím dorazila profesionální horská služba se speciálními nosítky. Po nějaké době přispěchali na pomoc ještě čeští festivaloví zdravotníci, kteří se skvěle zapojili. Hodila se každá pomocná ruka. Vytáhnout na nosítkách paní Pavlu, která nebyla žádný drobeček, po místy kolmých skalních stěnách, to fakt nebyla žádná sranda... po technické ani fyzické stránce. V polovině vyprošťování dorazili na pomoc další členové horské služby a později i profesionální hasiči. Mnozí si chvílemi sáhli na dno svých sil. Do toho všeho nás zničehonic zastihla velká bouře s blesky, zrovna v nejexponovanějším lezeckém úseku. Ale jak se říká, co tě nezabije, to tě posílí. Záchrannou akci se nakonec, po chvíli dramatických osmi hodinách, podařilo úspěšně

dokončit a paní Pavlu dopravit sanitkou do rumunské nemocnice, a po dalších třech dnech na operaci do Česka, kde jí byla diagnostikována trojitá zlomenina v oblasti kotníku.

Paní Pavla se úspěšně zotavuje, a přejeme jí hlavně hodně zdraví. Všem, kteří se na záchranné akci podíleli, patří obrovský dík za fantastickou týmovou spolupráci.

Zpět ale k samotné dobrovolnické brigádě. Ta nakonec proběhla velmi úspěšně, nasbírali jsme kolem 20 pytlů odpadků a prostřihali a zpřístupnili několik stovek metrů zarostlé turistické stezky. Bylo fantastické pozorovat nadšené tváře a jak šla dobrovolníkům práce od ruky. Je vidět, že zájem o pomoc přírodě a veřejnému prostoru mezi lidmi je, a „Stezkoláskari“ jsou toho důkazem.

Když to jen trochu bude možné, budeme se snažit na naše úsilí příští rok navázat dalším úsekem. Tak se stavte za námi do Banátu ☺.

Brífink před zahájením brigády

Nasbíralo se přes 20 pytlů odpadků

Záchranná akce v nepřístupném terénu

Pamětní cedulka na začátku trasy

Perličky z brigád Stezky z lásky

Během tří ročníků projektu se uskutečnilo více než 50 akcí, do kterých se zapojilo téměř 1000 dobrovolníků. Společně tak přispěli k obnově desítek stezek i dalších přírodních míst a pro mnohé se Stezky staly srdeční záležitostí.

Dobrovolníci, kteří inspirují

Za projektem stojí i silné lidské příběhy – například Lukáš Burian, který se zúčastnil dosud 28 akcí, se už těší na další sezonu. Důchodkyně Zdeňka, bývalá fotbalistka, která nyní žije v Rakousku a projíždí svět na kole, byla na devíti brigádách. Dobrovolnice Zuzka dorazila na Prašivou v Beskydech po sedmihodinové cestě z Plzně, další Zuzka hrála jeden večer na ukulele. Tomáš, metalový muzikant, přijíždí na akce polepenou dodávkou. Pár Lída a Radek si v Krkonoších zabouchli klíče v autě, a tak se v neděli hledal zámečník. A dvě ženy kolem padesátky na akci zjistily, že spolu kdysi chodily na základní školu.

Lukáš Burian přebírá diplom za 20. účast

Stezky s přesahem

Do projektu se zapojují i studenti – například z hradecké střední stavební školy přijeli v rámci programu DofE žáci pomáhat až do Kdyně. Večer často patří příběhům – na Menhírové stezce u Rakovníka jedna účastnice vyprávěla, jak místo s manželem objevili a zmapovali. Na Prašivé chatař Martin Stiller povídal o své půlroční cestě na kole. Ve Valči proběhla večerní prohlídka lapidária za doprovodu hudby a světel k dotvoření atmosféry. V Beskydech dobrovolníkům k práci hrála valašská lidová kapela.

Komunita srdcařů, která roste

Většina dobrovolníků přijíždí samostatně, často se rekrutují z řad turistů, cyklistů, cestovatelů a až třetina se vrací opakovaně. Na každé akci se objeví domácí bábovky, pomazánky a především chuť něco společně změnit. ■

STEZKYZLASKY.CZ

Zde se můžete přihlásit, přečíst reportáže nebo zadat vlastní tip na akci.

www.stezkyzlasky.cz
FB: Stezky z lásky

Radost z cestování bez překážek

Dovolena.cz

BEZ PŘEKÁŽEK ZA DOBRODRUŽSTVÍM

Představte si dovolenou, kde jedinou hranicí je vaše fantazie. Žádné schody, které nelze zdolat, žádné složité vstupy do hotelů, kde se člověk cítí omezený už při samotném příjezdu. Cestování bez bariér není pouhý sen, ale realita, kterou si může dopřát každý, kdo touží po odpočinku, poznávání a nových zážitcích.

TEXT: Kristýna Peterková ■ FOTO: dovolena.cz

A právě proto jsou součástí nabídky Dovolena.cz také hotely, které myslí na bezbariérový přístup. Nabízejí komfort a bezpečí pro hosty s pohybovým omezením, ať už cestují sami, v páru nebo s rodinou. Díky tomu se cestování stává skutečným zážitkem – společným časem, který si mohou naplno užít i ti, pro něž je běžné ubytování mnohdy nedostupné.

Bezbariérové hotely nejsou jen o výtazích. Jde o komplexní přístup k pohodlí hostů. Najdete zde prostorné pokoje, kde se dá snadno pohybovat i s invalidním vozíkem, koupelny uzpůsobené pro samostatné i asistované užívání, ale i společné prostory navržené tak, aby nikdo nemusel řešit zbytečné překážky. To vše vytváří prostředí, ve kterém se každý host cítí vítaný a respektovaný.

V italských Dolomitech si může horské výhledy užít každý, cesty jsou přizpůsobeny

Hotelové bazény jsou speciálně vybaveny...

... a stejně tak i většina velkých pláží (Kréta)

Výběr bezbariérového hotelu přináší také klid a jistotu, že vaše dovolená proběhne bez zbytečných komplikací. Když víte, že jsou prostory přizpůsobené a připravené na vaše potřeby, můžete se soustředit jen na to podstatné – odpočinek, radost z času stráveného s blízkými a objevování nových míst. Personál takto přizpůsobeného hotelu bude mít jistě spoustu tipů na vhodné výlety.

Takové prostředí otevírá dveře k opravdové svobodě cestování, kde je jedinou hranicí vaše plánování.

Na Dovolena.cz snadno najdete vhodný typ ubytování: ve filtrech, pod záložkou Hotel vhodný pro, zaškrtnete Bezbariérový přístup. Pak už můžete vybírat lokalitu, která se vám líbí nejvíc, a nemusíte se strachovat, že byste na místě byli nemile překvapeni.

Vychutnejte si dovolenou s rodinou

Ať už plánujete krátký víkendový pobyt v tuzemsku, lázeňský relaxační pobyt nebo velkou rodinnou dovolenou u moře, pamatujte: svět je otevřený a krásný. Dovolena.cz vám pomůže najít místa, kde odpočinek opravdu nemá hranice. Protože dovolená by měla být o volnosti, pohodlí a společných chvílích – a ty si zaslouží každý. ■

Tipy na dovolenou bez bariér a další výběr zájezdů najdete na www.dovolena.cz

LETECKY DO SVĚTA BEZ BARIÉR

Cestování s handicapem dnes už nemusí znamenat omezení. Světové metropole jsou plně přizpůsobeny – od letišť přes veřejnou dopravu až po kulturní památky. Nechte se inspirovat nebo zapátrejte na vlastní pěst.

Dubaj

Dubaj se řadí mezi nejmodernější města světa a na bezbariérovost klade mimořádný důraz. Letiště je plně přizpůsobeno osobám na invalidním vozíku, nechybí speciální asistence a označené cesty pro nevidomé. Bezbariérové jsou i stanice metra, obchodní centra a dokonce i některé pláže, kde jsou k dispozici speciální vozíky pro pohyb v písku.

Amsterdam

Amsterdam, známý svými kanály a historickými uličkami, by mohl působit komplikovaně, ale opak je pravdou. Letiště Schiphol je jedním z nejlepších

vybavených v Evropě, nabízí profesionální asistenci i bezbariérové přechody. Městská doprava (zejména tramvaje a autobusy) je přizpůsobena vozíčkářům, stejně jako mnoho muzeí a galerií.

Tokio

Tokio je synonymem technologického pokroku a jeho přístup k handicapovaným cestovatelům je inspirativní. Veřejná doprava má výtahy, vodící linie pro nevidomé a personál ochotně pomáhá při nástupu do vlaku. Bezbariérové jsou i hotely a stále více restaurací. Město je skvělým příkladem, jak spojit tradici s moderními standardy přístupnosti. ■

Tipy na levné letenky
najdete na stránkách
www.studentagency.cz

FANTAZIE BEZ LIMITŮ

Předvánoční čas vybízí k zamyšlení a reflexi, můžete nechat volně pracovat fantazii a snít o vzdálených obzorech. TAP Air Portugal dokáže vaše sny proměnit v realitu – objevte prosluněnou Brazílii, pohodové Kapverdy, zelenou Madeiru či nespoutané Azory.

TAP Air Portugal odlétá za sluncem každý den z Prahy, každý den z Vídně. Přes Lisabon se dostanete do neobjevených destinací a začnete svou vysněnou cestu bez limitů.

Vydejte se třeba do Manausu v srdci Amazonie, kde můžete spát v korunách stromů a poslouchat papoušky ara. Další volbou může být brazilské město Salvador – na nekonečných plážích se oddáte rytmu capoeiry a proniknete do tajů místního rituálu candomblé. Nevšední zážitky nabízí i ostrov Sao Tomé u afrických břehů, kde můžete navštívit plantáže kakaovníku, jehož plody se pak dostávají do těch nejlepších čokolád.

Ano, i samotný let s TAP Air Portugal je potěšením, fantazií bez limitů. Proč?

TAP nabízí velkorysé limity pro palubní zavazadla. TAP má 99 letadel, z toho 70 % jsou nejmodernější letadla rodiny Airbus neo, která splňují nejpřísnější ekologické limity. A pokud si vyberete pro svou cestu Business Class, nabídka jídel nemá žádné limity!

Nechte si poradit od zkušených odborníků ve STUDENT AGENCY a letenky TAP Air Portugal nakupujte na stránkách **studentagency.cz**. ■

TAP AIR PORTUGAL

MŮJ HANDICAP PRO MĚ NENÍ LIMITEM

Jmenuju se Eliška a ve dvaceti jsem prodělala mozkovou mrtvici.
Pomoc přišla pozdě – a tak jsem zůstala handicapovaná.
Tehdy jsem si připadala jako mimozemšťan.
Dnes už ale vím, že nejsem jediná.

TEXT: Eliška Nováková ■ FOTO: Radek Koudela; Eliška Nováková, archiv

Blog Holka s handicapem jsem založila proto, abych ukázala, že „handicapovaný“ není sprosté slovo, a že život po mrtvici nekončí. Naopak. Je jiný, někdy těžší, ale pořád stojí za to.

Svoji budoucnost jsem měla naplánovanou do puntíku, jenže ve dvaceti přišla mrtvice, která mi nejen otočila život vzhůru nohama, ale vrátila mě úplně na začátek. Zapomněla jsem mluvit, psát, hýbat se – všechno, co jsem se za dvacet let života naučila, zmizelo mávnutím proutku. Mrtvice zasáhla i centrum emocí, takže jsem na začátku vůbec nevěděla, co je to strach, smutek, pláč... dokonce ani smích. Protože jsem ale necítila emoce, byla jsem po mrtvici takový „yes man“. Skoro nic pro mě nebylo nemožné i díky tomu, že jsem kolem sebe měla rodinu a přátele, kteří mě v podstatě vychovali znovu – s láskou, trpělivostí a hlavně bez lítosti.

Chtěla jsem být stejná jako moji vrstevníci, a tak jsem se znovu přihlásila na vysokou školu, a i když mi ležely na

stole diktáty pro 1. stupeň (protože jsem ještě neuměla pořádně mluvit a psát), úspěšně jsem dostudovala. Pak jsem si říkala, co dělají stejně staří kamarádi kromě výšky – jezdí na Erasmus! Ale už jsem měla po škole, tak jsem místo Erasmu vyrazila přes organizaci INEX dobrovolničit do Francie, i když jsem francouzsky neuměla ani před mrtvicí a angličtinu jsem se učila po mrtvici úplně odznova.

Tandemový seskok ke 30. narozeninám – mega zážitek!

Pico Ruivo, Madeira – můj rekord od mrtvice. 1500 m nahoru a noha v ortéze to zvládla

Strávila jsem tři měsíce v projektu Le Créneau ve Francii, kde jsme opravovali zámek, který vyhořel. Patří organizaci Solidarités Jeunesses, která tam pořádá

Po mrtvici jsem musela mnoho věcí omezit, především sport. Právě proto mě cestování nadchlo natolik, že využívám každou příležitost někam jet.

tábory pro děti z celého světa, workshopy a setkání. Aby se sem mohl život vrátit, bylo potřeba zámek opravit – a já jsem byla součástí týmu dobrovolníků.

Můj pobyt probíhal od ledna do dubna. Bydleli jsme v domě, který měl daleko k pohodlí – v kuchyni bylo jedenáct

stupňů, v mém pokoji jsem si klidně mohla prostrčit oknem prst a tři dny jsme byli dokonce bez elektřiny, tedy i bez teplé vody. Tehdy jsem si všimla, že mi na postižené noze začíná černat prst. A víte co? Moje emoce stále nebyly zpět, a tak jsem to jenom přešla s humorem. Díky tomuhle výjezdu na dobrovolničení jsem zažila, že i když neumím pořádně mluvit cizí řečí a mám omezení, všude jsou dobří lidi, kteří mi pomůžou a se kterými můžu zažít skvělé věci.

Po mrtvici jsem musela mnohé omezit, především sport. Právě proto mě cestování nadchlo natolik, že využívám každou příležitost někam jet. Dobrovolničení v Tanzanii, cesta s partou kamarádů do New Yorku, na Bali... a také neustálé objevování Evropy – to všechno se pro mě stalo novým způsobem, jak žít naplno i s handicapem.

Po sedmi letech od mrtvice jsem si založila blog holkashandicapem.cz, kde jsem začala psát o svém životě po mrtvici. Na sociálních sítích zas sdílím každodenní strasti a radosti. Třeba jak si zavazuji tkaničky jednou rukou. Schválně, jestli to dokážete.

Přes velkou podporu okolí jsem si stejně často připadala jako mimozemšťan, protože jsem neznala nikoho s podobným osudem. Můj blog začal jako osobní deník po mrtvici. Postupně se ale proměnil v platformu, která dává hlas i dalším lidem po mozkové příhodě, kteří jsou handicapovaní. Ukázalo se, že nás není málo, jen jsme dlouho nebyli vidět.

Zároveň jsem se zapojila do osvěty a začala jsem dělat ambasadora organizace Act FAST, která učí veřejnost včas rozpoznat příznaky mrtvice, a stala jsem se také součástí programu HOBIT, který interaktivně vzdělává žáky v tom, jak zachránit život při mrtvici. Taky jsem

MRTVICE

Aktuální závažné onemocnění, které ročně postihne 25 tisíc Čechů a nevyhýbá se ani mladým. Klíčové je včas rozeznat příznaky a ihned zavolat záchranku na číslo 155. Zvyšování povědomí o mrtvici se dlouhodobě věnuje program HOBIT (www.programhobit.cz), který vzdělává studenty o příznacích a správné reakci prostřednictvím školního e-learningu.

Na žáčky v mateřských školách a na nižším stupni ZŠ cílí kampaň Hrdinové FAST, která dětem předkládá informace hravou formou a nabádá je k předání těchto znalostí svým nejbližším (www.fastheroes.com). Osvětu veřejnosti prostřednictvím veřejných akcí a výzev zastřešuje iniciativa Act FAST (www.actfast.cz), do které se může zapojit úplně každý.

Brooklynský most, New York – návštěva kamarádky při studiích

Benátky – spontánní výlet během covidu

Blog můžu tvořit kdekoli na cestách

Na akci Hrdinové FAST

Klimkovice – jedno z pěti míst mé dvouleté rehabilitace. Ale cvičit musím neustále

APLIKACE ZÁCHRANKA

Při mrtvici rozhoduje každá minuta – včasná pomoc je zásadní. Aplikace Záchranka umožní jediným stiskem přivolat záchranáře, kteří okamžitě získají vaši polohu i zdravotní údaje a mohou vyrazit bez prodlení. Jak bezplatná aplikace funguje a kde si ji můžete stáhnout, zjistíte na webových stránkách zachrankaapp.cz

začala přednášet – nejdřív na školách, potom i pro veřejnost. Víím, že když o mrtvici slyší lidé ode mě, tak si spíše zapamatují nejen to, s čím se potýkají lidé s handicapem, ale především jak rozpoznat mrtvici, a to, že ji může dostat i mladý člověk. Sama jsem toho důkazem, a taky toho, jak moc záleží na rychlé pomoci.

Když jsem zjistila, že inspiroji ostatní, rozhodla jsem se jít ještě dál. Chyběla mi komunita. Prostor, kde se lidé po mrtvici nebudou cítit jako mimozemšťani. Byla jsem hodně aktivní v dobročinných projektech Act FAST a HOBIT, protože osvěta mi dávala velký smysl. A právě tam si mě všimla Hanka Maršálková, vedoucí těchto projektů. Pod

Health Management Institute, který se zaměřuje na zlepšování péče o pacienty po mrtvici, vznikl náš společný projekt Aktivně po mrtvici – první platforma svého druhu v Česku, která myslí i na mladé. Stavíme komunitu, která tu chyběla. Místo, kde se pacient zaregistruje a otevře se mu svět tipů a triků od lidí, kteří si mrtvici a rekonvalescenci po ní sami prošli. Ale hlavně – je to prostor, kde se každý může zeptat na cokoliv, aniž by ho kdokoliv soudil.

A co bych chtěla dodat na závěr? Nelitujte nás a nevracejte nás do minulosti. Tu už nezměníme. Co ale změnit můžeme, je náš přístup – k životu, ke světu i k sobě, a najít cestu k naplněnému životu i s handicapem. ■

ELIŠKA NOVÁKOVÁ

Vystudovala VUT Brno a pracuje v rodinné firmě Ze Stodoly. Ráda cestuje, chodí do přírody a píše blog. Spoluzaložila komunitu Aktivně po mrtvici, věnuje se osvětovým přednáškám na školách i pro veřejnost a sama je důkazem, že i s handicapem lze žít plnohodnotně a smysluplně. www.holkashandicapem.cz, IG: [holkashandicapem](https://www.instagram.com/holkashandicapem)

CHRÁNĚNÁ DÍLNA A DOKONALÝ DESIGN?

Jde to vůbec dohromady? Jde. Jsme toho důkazem.

Pražská chráněná dílna Lemniskáta oslaví příští rok patnáct let.

Za tu dobu se stala místem, kde se rodí nejen školní sešity, ale i udržitelné designové papírenské výrobky, často z ručního papíru nebo jiného alternativního materiálu. Navíc s radostí, láskou a překvapivou dokonalostí a kreativitou.

V Lemniskátě nacházejí uplatnění lidé s různým znevýhodněním. Teď jich je 25 a kromě školních sešitů vyrábějí právě dokonale zpracované designové výrobky – deníky, diáře, přáníčka, skicáky

např. sešity s deskami s odštrížky z kostýmů Baletu Národního divadla. Naše výrobky se v letošním roce dostaly i do obchůdku na Pražském hradě, to nás moc těší. Hlavně je ale v Lemniskátě pořád dobře a „nový design“ tu získávají často i životy našich lidí. ■

a alba. Vše je výsledkem ruční práce, ke vzniku i obyčejného školního sešitu vede nejméně patnáct kroků. Často využíváme spolupráci s výtvarníky (Petr Nikl, Patrik Hábl, Jindřich Štreit, Kateřina Štenclová, Jan Lamr a další), každá artová řada je v něčem jiná. Kromě toho vyrábíme i z ručního papíru ze lnu a konopí. Milujeme recykl a upcykl, kdy z nepotřebného vzniká něco nového –

www.lemniskata.cz

IG/FB: [lemniskata_zivotbezbarrier](https://www.instagram.com/lemniskata_zivotbezbarrier)

Číslo účtu: 2301009702/2010

Naše rodina na pláži Kuta
na začátku dovolené na Bali

Nezapomenutelný zážitek
s koalou v australském
Wildlife Parku

NESLYŠÍCÍ CESTOVATELÉ NAPŘÍČ SVĚTEM

Bez pomoci sluchu. Of course!

Cestování bez sluchu? Pro naši rodinu žádná překážka. Díky moderním technologiím, vizuálním informacím a otevřenosti lidí objevujeme svět od Bali po Austrálii. Každé gesto či jediné „thank you“ je pro nás cenné a ukazuje, že cestovat bez hranic je možné i bez sluchu.

TEXT: Tomáš Jelínek ■ FOTO: Tomáš Jelínek, Tomáš Bogner, Ella Bognerová

Jmenuji se Tomáš Jelínek. Jsem milovník cestování, lektor českého znakového jazyka a žiji s přítelem Tomášem, který je také neslyšící, a s naší slyšící dcerou Ellinkou, která umí znakovat od malička. Každý rok vyrážíme na cesty – na jaře na eurovíkend, v létě na delší dovolenou mimo Evropu a někdy i v zimě na lyžování. Cestování je pro nás kouzlo plné zážitků a dobrodružství.

Možná vás napadne, jak je vlastně možné, že neslyšící mohou cestovat bez pomoci sluchu. Hned se vybaví otázky: Jak komunikují s cizinci? Jak zjistí informace z letištních hlášení? Jak si rezervují ubytování? Právě teď vám otevřu autentický příběh.

Dnes mohou neslyšící cestovat téměř kamkoli – od Evropy přes Afriku až po Austrálii. A je to mnohem jednodušší než před 25 lety – díky moderním technologiím, chytrým telefonům a umělé inteligenci.

Naše rodina začíná plánovat letní prázdniny už před Vánocemi – v létě totiž kurzy znakového jazyka téměř neprobíhají a můj přítel má prázdniny jako učitel. Ellinka je středoškolačka. Preferujeme cestování na vlastní pěst, protože se cítíme svobodní – sami si volíme, kam půjdeme, co budeme dělat a kde budeme. Bez závislosti na cestovní kanceláři.

Šnorchlování v Amedu na východě Bali

Beji Griya – rituál svatě koupele: balijský očištný obřad, který přináší klid a harmonii

Nejvíce nás láká jihovýchodní Asie, hlavně Bali. Proč? Milujeme i dlouhé lety. Kultura, příroda, lidé i jídlo jsou prostě AMAZING a FANTASTIC! Ostrov nabízí nespočet výletů a dobrodružství. V létě tu téměř neprší – při dvou našich cestách jsme zažili déšť jen výjimečně. Navštívili jsme Bali, Vietnam i Malajsii

a letos jsme se na Bali vrátili znovu, tentokrát na delší dobu.

Na letištích jsme vše zvládli hladce. V Praze, Dubaji, Jakartě i Denpasaru jsou oznámení na obrazovkách. Pasové kontroly jsou automatické – naskenujete pas, obličej a je hotovo. Dříve byly otázkou bezpečnostní instrukce v letadle, ale dnes většina aerolinek promítá videa s titulky nebo se znakovým tlumočnickem. Letos nás dojela letuška Emirates, která si všimla, že jsme neslyšící – a znakovala: „YOU WANT WATER, YOU'RE WELCOME, THANK YOU...“ Silný a nečekaný zážitek.

Doprava na Bali? Jednoduchá – bez nutnosti mluvit. Stačí aplikace Grab: zadáte cíl, potvrdíte objednávku a sledujete cestu řidiče. Cena je pevná.

Ubytování řešíme přes booking.com – vybíráme podle fotografií, recenzí a na-

bízených služeb, třeba se snídání nebo soukromým bazénem. Výlety plánujeme předem – hledáme must-see places na internetu nebo využíváme aplikaci Get YourGuide: šnorchlování, jízdu čtyřkolkou mezi rýžovými poli, výlety k vodopádům či kurzy indonéského znakového jazyka.

Komunikace v restauraci je snadná – stačí ukázat na menu. Když nerozumíme, pomůže Google Translate s foto-překladem během vteřiny. Někdy využíváme i přepis řeči do textu v angličtině. Základní angličtina nám postačuje na rezervace, výlety i objednávání jídla.

Naše komunita neslyšících má navíc roli v osvětě slyšících. Každá maličkost – gesto, napsaná poznámka nebo jediný znak „DĚKUJI“ – má pro nás obrovskou hodnotu.

Na Bali se rádi vracíme. Ostrov je magický – plný chutí (nasi goreng, mie goreng, soto ayam, satay), setkání se zvířaty (opice v Ubudu či Uluwatu, sloni, miliony rybek, delfíni, želvy, perutýni). Čeká vás zde i adrenalin – skoky

Nikdy jsme nevnímali absenci sluchu jako překážku. Právě naopak – věříme, že osvěta o světě neslyšících je pro slyšící důležitá.

z útesů, „divoké řeky“ na skluzavkách, surfování, zip line, extrémní houpačky – a zároveň kultura, rituály očištných koupelí nebo tanec kecak. K tomu všemu přidejte rýžová pole, džungle s vodopády a moře s vysokými vlnami.

Tradiční ohnivý balijský tanec kecak

Rodina při dobrodružné jízdě na ATV čtyřkolce kousek od Ubudu (Bali)

Tomáš s absolventkami kurzu

TICHÝ JAZYK

je jedním z provozů chráněných pracovišť Tichého světa. Nabízí online i fyzické kurzy znakového jazyka pro veřejnost a workshopy o světě neslyšících pro firmy. Všechny kurzy vedou zkušení neslyšící lektori a studentům je po celou dobu k dispozici e-learning.

www.tschp.cz

A pak Austrálie. Z Bali je to jen 3 hodiny a 45 minut letu. Naším snem bylo vidět klokany a koaly – proto jsme vyrazili do Perthu. Jakmile jsme přistáli, měli jsme pocit, že jsme v jiném světě. Perth je moderní, čistý, organizovaný – v ostrém kontrastu s živelným Bali. Na Bali máte v jedné ulici desítky restaurací, masáží a obchodů, zatímco v Perthu musíte za restaurací ujít i dvacet minut nebo si objednat Uber.

Nezapomenutelným zážitkem pro nás byla návštěva Caversham Wildlife Parku, kde jsme se setkali s klokany – mohli jsme je krmit a pohladit. Stejně tak jsme viděli desítky koal. Měli jsme štěstí, že jsme se dostali blíž ke koale a mohli se s ní vyfotit. Ten kontakt byl zážitkem na celý život. Austrálie je však jiná i cenově – výlety jsou drahé, jízda taxíkem trvá desítky minut a stojí stovky korun. V srpnu tu bylo chladno

a deštivo kolem 15–20 °C, zatímco na Bali panovaly tropy. Přesto jsme byli vděční, že jsme mohli poznat Austrálii, její kulturu a zvířata.

Australané jsou k neslyšícím velmi otevření, tolerantní a často i informovaní. Třeba ve Fremantle Prison mají speciální displeje s tlumočnickem do australského znakového jazyka. Opakovaně jsme potkali lidi, kteří bez váhání použili znak „THANK YOU“. Takové drobnosti jsou pro nás neslyšící nesmírně důležité – dokazují, že společnost přemýšlí inkluzivně.

Každý okamžik z cest je pro nás cenný. Nikdy jsme nevnímali absenci sluchu jako překážku. Právě naopak – věříme, že osvěta o světě neslyšících je pro slyšící důležitá. Páli bychom si, aby se cestování pro lidi se sluchovým postižením do budoucna stále zlepšovalo. ■

TOMÁŠ JELÍNEK

Pochází z Karlových Varů. Na Univerzitě Palackého v Olomouci vystudoval speciální pedagogiku a geografii. Je lektorem českého znakového jazyka v Tichém světě. Volný čas tráví nejraději cestováním, sportem nebo v přírodě s rodinou a čivavou Aaronkem. Drží se motto: „Když je něco špatně, může se to už jen zlepšovat.“

EVROPSKÉ CENTRUM MLÁDEŽE BŘECLAV

**Pomáhá mladým překonávat limity
při cestě za seberozvojem**

Mladí lidé plní potenciálu a odhodlání často čelí překážkám na cestě za svými sny; ať už je to handicap či ekonomické potíže. Přitom existují vzdělávací programy, které tyto překážky pomáhají odstraňovat – jen o nich mnohdy lidé neví.

Evropské centrum mládeže Břeclav (ECMB) pomáhá mladým lidem a pracovníkům s mládeží pracovat na svém seberozvoji, vzdělávat se a odstraňovat bariéry.

Pracovat na sobě, zdokonalovat se v měkkých dovednostech a zlepšovat si jazyky je dnes norma. Bohužel pro mnohé jsou překážkou nejen finance, ale často i handicap. ECMB se snaží tyto bariéry odstraňovat tím, že umožňuje účastnit se vzdělávání podpořeného z EU programů Erasmus+, Evropského sboru solidarity či z programu Visegrádský fond. Účastníci mají zajištěn seberozvojový program pod vedením zkušených lektorů na specifické téma, hrazeno jídlo, ubytování a cestovní náklady.

Příkladem je projekt Walk in Our Shoes, díky kterému naši účastníci (nejen) vozíčkáři poznávali bezbariérovost měst Pécs, Poznaň a Vrchlabí. Projekt, podpořený grantem z Visegrádského fondu, měl za cíl podpořit možnost bezbariérového turismu v Evropě, což si všichni účastníci vyzkoušeli hned po cestě do těchto měst, pro kterou využili bezbariérovou vlakovou dopravu. ■

www.eycb.eu

IG: [eycb.info](https://www.instagram.com/eycbinfo) FB: [EYCBreclav](https://www.facebook.com/EYCBreclav)

STEZKA ČESKEM JE SVĚTOVÝ FENOMÉN

Zatímco se některá místa a přírodní památky potýkají s overturismem, po Stezce Českem můžete jít místy i sami.

Nebo jet na kole, koloběžce, s kočárkem či na vozíčku. Zakladatel projektu Martin Úbl s radostí sleduje, jak stezka ožívá novými nápady.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: Martin Úbl, archiv stezkaceskem.cz

S oblibou tvrdíte, že Stezku Českem může jít každý. Skutečně tam nejsou žádné limity?

Opravdu věříme, že ji může jít každý, vlastním tempem a podle svých možností. Pěšky, na kole, třeba i po ruku nebo pozpátku. Nejmladšímu stezkařovi byly tři měsíce, nejstarší stezkaře 84 let, ale možná už máme nové věkové rekordy. Navíc jsme dálková trasa, na kterou vyráží nejvíce maminek s kočárky, děti jezdí na trojkolce. Nevěřím tomu, že na světě je v tomto ohledu srovnatelný fenomén.

Ani pokud jde o zdravotní limity a fyzické handicapy?

Tak uvedu další příklady. Stezku šel kluk s těžkým poškozením zraku, dokonce i nevidomá dívka. Se sportovním klubem vozíčkářů jsme projížděli Českou Kanadu, Orlické hory, Krušné hory i Český les. České ILCO a stomici se vydali na Stezku letos. Jejich příběhy sbíráme, protože je to velká inspirace pro všechny. Když se mohou na cestu vydat lidé po amputaci končetiny, tak určitě moc výmluv nenajdete.

I taková mohou být setkání na Stezce

*S Miroslavem Vladykou
při natáčení úspěšného
seriálu pro Českou televizi*

Zapojují se do projektu i školy?

Ano, taky! V lednu budeme ve spolupráci s Ministerstvem školství ČR spouštět druhý ročník Stezky Českem pro

Když se mohou na cestu vydat lidé po amputaci končetiny, tak určitě moc výmluv nenajdete.

školy. Loni se s námi vydalo na Stezku 120 škol, teď čekáme asi dvojnásobek. Dává mi velký smysl, když školáci společně vyrazí na přechod hor a naučí se, jak se tam pohybovat a jak se v přírodě chovat. Navíc se ve spolupráci s Klubem českých turistů snažíme úseky vedoucí

po asfaltu překládat na přírodní pěšiny. Pořád se něco kolem Stezky děje a je to taková nepřetržitá práce.

Takže se asi nemám ptát, co chystáte nového?

My nic nového přinášet nemusíme. Ta stezka je fenomén. Koloběh v kruhu. Lidé na cestě sdílejí své příběhy, tím inspirují další váhající, aby taky vyrazili, a ti zase vyprávějí nové příběhy. To bohatě stačí. I kdybychom už nic neudělali a nechali jen stezkaře, aby chodili a sami se bavili, bude to fajn. Projekt je nekomerční, přesto pořád roste. Jediné, co od příští sezony čekám, je spousta dalších krásných příběhů

Stezkaři si říkají i lidé z jiného projektu s názvem Stezky z lásky, který

Sportovní klub vozíčkářů postupně projíždí Stezku Českem a chystá se na další etapy

zapojuje dobrovolníky do obnovy přírodních tras. Znáte ho?

O projektu jsem slyšel, ale osobně jsem se ho neúčastnil. Přímé propojení se Stezkou Českem asi neexistuje. Ale samozřejmě jakákoli aktivita, která dostane lidi do přírody a naučí je se k ní lépe chovat, je skvělá!

Kolem Stezky Českem vznikají různé komunity. Jak funguje ta podnikatelská?

Podél tras jsou místa, kde místní lidé provozují kavárny, horské chaty, penziony. Pokud chtějí být součástí značení, vstoupí do systému Stezkaři vítání. Což je pro stezkaře znamením, že jim tady vyjdou vstříc, ať už jde o nocleh s posunutým check-outem nebo natočení vody do lahve. Když jsou stezkaři s konkrétní službou spokojeni a sdílejí své zkušenosti, přijdou vzápětí další, a to v sezoně

STEZKA ČESKEM

Nekomerční projekt nabízející 2 000 kilometrů dlouhou trasu přes celou republiku, která vede severní a jižní cestou. Stezku je možné absolvovat vcelku i po jednotlivých etapách.
stezkaceskem.cz

i mimo ni. Z této propojené komunity s byznysovým přesahem mám opravdu velkou radost.

Má Stezka Českem nějaký ohlas i ve světě?

Dělá nám to skvělé jméno. Jsme jednou ze tří evropských tras, které jsou v celosvětové síti dávkových tras. Najednou

Honza a jeden z těch silných příběhů. Po mrtvici, po operaci srdce a nakonec v jednom kuse kolem celé republiky

Martinova oblíbená fotka z tvoření a trasování Stezky. Večer u pramene Moravy, nádherné světlo, ticho...

Stezka Českem dlouhodobě podporuje Sportovní klub vozíčkářů – 100 % honoráře z prodeje knížek znamená 830 000 Kč za poslední dva roky

SOUTĚŽ o tři knížky STEZKA ČESKEM

JAKÝ JE PODTITUL DRUHÉHO DÍLU
KNÍŽKY STEZKA ČESKEM?

- a) Nové příběhy
- b) Jižní část
- c) V zimním období

Knížky získají tři autoři správných odpovědí, které přijdou jako 50., 100. a 150. v pořadí.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem pošlete na soutez-zluty@regiojet.cz do **31. 12. 2025**.

Do předmětu e-mailu napište **STEZKA**.

STEZKA ČESKEM: MŮŽE JÍT KAŽDÝ

Průvodce přechodem po hranicích republiky. Kniha obsahuje popisy jednotlivých etap, rady, tipy, faktografické informace, ale také příběhy samotných stezkařů. Samostatná kapitola je věnována Trail Angels, lidem, kteří ve svém volném čase dobrovolně pomáhají poutníkům na Stezce.

u nás chodí Němci, Francouzi, Rakušané, byla tady holka z Aljašky i z Nového Zélandu. V rámci press tripů přijeli reportéři z Norska, Švédska, Velké Británie a říkali nám, jak je skvělé, že něco takového v Česku máme.

Nepřerostl vám ten projekt přes hlavu?

Sám by to určitě nikdy nezvládl. Naštěstí projekt stojí na práci lidí, které mám kolem sebe a kteří tvoří srdce Stezky. Baví je to a jsou hrdí na to, že jsou

součástí týmu. Když jim pak lidé děkují a píšou, že jim to změnilo život, je to pro ně lepší odměna než peníze.

Máte nějaký nesplněný sen?

Pro mě je největší odměna strávit co nejvíce času v přírodě s batohem na zádech. Ten sen si plním tím, jak žiju. V létě jsem prošel čtyři národní parky v Norsku na The Massiv Trailu a byl to velký zážitek. Ale potkávat spokojené stezkaře na našich trasách a povídat si s nimi, tomu se nic nevyrovná. ■

MARTIN ÚBL

Pochází z Plzně; po vysoké škole se začal naplno věnovat cestování: absolvoval dálkové trasy v Kanadě, Nepálu, v Norsku, přednáší, napsal trilogii Neuvěřitelné příběhy z hor a dva průvoce Stezka Českem. Se svými kamarády vymyslel první oficiální přechod po hranicích republiky. IG: [stezka_ceskem](#), FB: [Stezka Českem](#)

PÁCHAT DOBRO?!

Co znamená cestovat bez limitů? Pro mě i pro mnohé lidi, které potkávám, je to spíš schopnost cestovat otevřeně, s respektem a vědomím, že každá cesta má důsledky.

TEXT a FOTO: Jiří Pasz

Právě to je téma knihy Páchat dobro. Není to cestopis v klasickém slova smyslu, ale soubor příběhů ze zemí jako Haiti, Libanon nebo Mauritánie, kam mě zavedla práce novináře, dokumentaristy a humanitárního pracovníka. Jsou to cesty za nadějí – pro dětské vojáky v Ugandě, pro prostitutky, které bojují s kletbou kastovního systému v Nepálu, nebo pro negramotné babičky, které se stávají solárními inženýrkami ve vesnicích na Sahaře.

Cestování není jen o tom, co vidíme a dáme na socky, ale o vztazích, které vznikají, a které nás navždycky změní. Někdy je ale touha „dělat dobro“ komplikovaná. Když Evropan přijede pomáhat do rozvojové země, přináší s sebou vlastní příběh, privilegia i slepá místa. Stereotypy. Vlastní agendu.

Cílem knihy Páchat dobro není dávat 100% návody, ale otevřít diskuzi o tom, jak cestovat i pomáhat tak, abychom

SOUTĚŽ o 3 knihy PÁCHAT DOBRO

**NAPIŠTE NÁM,
JAKÁ JE VAŠE DEFINICE DOBRA?**

Knihy získají autoři nejzajímavějších odpovědí, které vybere sám autor Jiří Pasz.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem posílejte na **soutez-zluty@regiojet.cz** do **31.12.2025**.

Do předmětu e-mailu napište **DOBRO**.

nepřekračovali hranice druhých. Když se člověk doopravdy rozhlédne, zjistí, že lidé si navzájem pomáhají, často v těžších podmínkách, než si dokážeme představit. A jsou v tom kreativní, inspirativní a štedří. Oni mě naučili, že opravdová svoboda není v kilometrech, ale v přijetí sebe sama a světa takového, jaký je.

„Stáli jsme s kolegyní Veronikou, humanitární a rozvojovou pracovnící, kousek od našeho terénního auta, kterým jsme před pár okamžiky přijeli. Rozhlédl jsem se na obě strany a zadíval se na opodál stojící vojáky, rwandské příslušníky modrých přileb. Prsty měli na spoušti svých kalašnikovů a střídavě se nervózně dívali na oheň

PÁCHAT DOBRO

Knihy literárních reportáží o lidech, kteří se ocitli v extrémních životních situacích, a přesto dokážou hledat naději. Kniha je pozvánkou ke smysluplnému cestování i k přemýšlení o tom, co vlastně znamená pomáhat. Jak pomáháním pomůžete i sobě? **www.hostbrno.cz**

a na dva bělochy před ním. Kdybyste v tu chvíli vybírali na světě místa, kde se pravděpodobnost zahlédnutí bělocha limitně blíží nule, bylo by na seznamu určitě i tady a teď, v Kaga-Bandoro, v červené zóně v jedné z nejméně známých a nejméně stabilních zemí na planetě.“ ■

JIŘÍ PASZ

Český novinář, fotograf a dokumentarista. Procestoval více než 60 zemí, kde mapoval humanitární krize, lidská práva a příběhy odvážných lidí. Spolupracuje s mezinárodními organizacemi, píše o duševním zdraví a vede projekty na podporu destigmatizace. Kniha Páchat dobro obdržela cenu Hanzelky a Zikmunda za cestopis roku.

BUŘTGULÁŠ

Vaříme s handicapem, snadno a úsporně

Nápad napsat kuchařku vznikl v sociálně terapeutické dílně v roce 2022. Vymyslel jej klient dílny pan Milan, když připravoval svůj oblíbený buřtguláš. Tenkrát vtipkoval, ale ostatní přítomní klienti a personál tento nápad uvítali.

TEXT: Josef Průša – vedoucí poboček Naděje ■ FOTO: nadeje.cz

Vybrali jsme pro vás oblíbený recept pana Milana – buřtguláš, který byl na počátku nápadu sestavit kuchařku.

INGREDIENCE

- 0,5 kg brambor
- 2 buřty
- 2 cibule
- majoránka, česnek, pepř, paprika
- sůl
- olej
- 1/4 l vody (podle potřeby dolít)

POSTUP

Brambory a buřty nakrájíme na kostičky, cibule nakrájíme nadrobno a česnek nastroháme. V hrnci na oleji osmahneme cibuli dozlatova, přidáme buřty a osmahneme. Okořeníme pepřem a paprikou. Přisypeme brambory, zalijeme vodou a povaříme doměkka.

Před koncem vaření dochutíme majoránkou a utřeným česnekem a můžeme podávat čtyři porce s čerstvým chlebem.

Klienti chráněné dílny a zároveň autoři kuchařky Vaříme s handicapem, snadno a úsporně

KUCHAŘKA VAŘÍME S HANDICAPEM

Materiálu na přípravu kuchařky bylo opravdu dost. Nebylo jednoduché vybrat pro ni název. Recepty, které v kuchařce najdete, jsou z levných a dostupných surovin, takže klienty napadaly tituly jako „Úsporná kuchařka snadno a levně“ a podobně.

MILAN

Dětství prožil s rodiči a bratrem v Praze a na tuto dobu vzpomíná velmi rád. Když mu bylo 23 let, zemřel mu otec, který pro něj byl velkým vzorem. Rodina se pak přestěhovala do Štětí, kde byl Milan zaměstnán jako řidič a práce ho bavila, ale časem se objevily psychické problémy. Jednoho dne šel po Praze; necítil se úplně dobře. Když stál na přechodu a díval se na semaforey, červenou viděl jako zelenou a naopak. Zmatený

přecházel na červenou, auta troubila, řidiči nadávali. Vlezl na kapotu jednoho auta a začal do ní bouchat... Událost si pamatuje jen útržkovitě. Nechápal, jak to mohl udělat, bylo to prý jako ve snu. Nejprve policejní cela, pak psychiatrická léčebna. Naplno se u něj rozvinula simplexní schizofrenie. Nastalo nejhorší období v jeho životě.

Po ukončení léčby kontaktoval organizaci Naděje. Nejprve využil službu Křiváková pomoci, poté ubytování v azylovém domě a navštěvoval sociálně terapeutickou dílnu. Po roce se přestěhoval do chráněného bydlení. Svou nemoc ambulantně léčí. Do Sociálně terapeutické dílny Naděje dochází od roku 2019. Rozvíjí své dovednosti, učí se novým pracovním činnostem a rád by v budoucnu bydlel ve svém bytě. Přeje si mít rodinu a dobrý vztah se svojí maminkou. Držme mu palce. ■

Pan Milan je v kuchyni jako doma

***NADĚJE**

Číslo účtu: 316012163/0300
www.nadeje.cz/roudnice_nad_labem

HRANICE NEMOŽNÉHO MÁME VE SVÉ HLAVĚ

Málokteré místo na světě ve mně budí větší obavy než stará vyšlapaná dlažba v Jeruzalémě. Když jsem po ní šla naposledy, měla jsem dvě berle, oteklou nohu s hojící se zlomeninou a hrůzu v očích. Bylo po dešti a kluzký nerovný povrch vedl pořád z kopečka do kopečka.

TEXT a FOTO: Barbora Janečková

Trpět na křížové cestě je samozřejmě v pořádku. Dokonce jsme měli ve skupině muže, který se právě dožíval 33 let a také se tu necítil příliš bezpečně. Leč na to, abych si vychutnala tu ironii, jsem neměla dost fyzických sil. Ukázalo se, že letět na poznávací dovolenou šest týdnů

Kluzká dlažba v nočním Jeruzalémě

od zlomení nohy nebyl ten nejlepší nápad. Trpěla jsem v letadle, kde není kam si nohu natáhnout. Trpěla jsem při přejezdech v dodávce, kde nás bylo osm a já jsem zabrala dvě sedadla vpředu, zatímco ostatní se mačkali v sekcích B a C. A netěšila mě ani role té, na kterou se pořád čeká.

Díky svému handicapu jsem ovšem zažila i věci, na které nikdy nezapomenu. Slézání prudkého schodiště pevnosti Masada. Testování neznitelnosti přátelství na kluzkém břehu Mrtvého moře, kde mi kamarádi omývali moje otékající nohy, zatímco se štíhlé přední nohy plastové židle bořily do bahna a já jsem se pomalu řítila pod hnědou hladinu. Všechno to bylo k smíchu, ale až s odstupem času. Až jsem běhala po svých a zažívala znovu svobodu pohybu i myšlení. Mnoho lidí ovšem to štěstí dočasnosti nemá.

S fyzickým vyčerpáním se v Izraeli dostavila i psychická nepohoda. Jeden den jsem raději zůstala v apartmánu v Tel

O berlích na pevnosti Masada

Západ slunce v Tel Avivu

Avivu, abych dopřála ostatním bezstarostný výlet bez přítěže. Sama jsem se loudavou chůzí vydala na místní trh a užila jsem si slunce a klidu v kavárně na břehu moře. Všichni byli spokojeni. Největší stres však nastal při odletu domů. Na letišti někoho napadlo, že se dostaneme přes nezbytné bezpečnostní pohovory rychleji, když budu považována za handicapovanou. Byla to pravda, byla jsem na konci sil. Seděla jsem na invalidním vozíku, ale místo hladkého průběhu se všechno zamotalo.

Někdo ze skupiny prozradil, že jsem se na jeden den odpojila od ostatních, takže mě čekal výslech těžšího kalibru. Kde jsem byla? Koho jsem potkala?

S kým jsem mluvila? Čas odletu se blížil. Tak jsem řekla, že jsem byla celý den sama na hotelu a nikoho jsem neviděla. Jen jsem doufala, že nikdo nebude přezkoumávat kamerové záznamy. Berle prošly bezpečnostní prohlídkou. Po nich já. Do letadla jsem šla raději po svých a možná jsem už ani nekulhala. Přibýlo mi pár šedin, ale stihli jsme to. Vrátili jsme se domů a já jsem rehabilitovala s odhodláním vrcholového sportovce před olympiádou.

Handicap při cestování není jen o tom, co nemůžete. Záleží i na tom, co objevíte, když musíte hledat jiné cesty. Někdy to poznání trochu bolí, ale máte ho už napořád. ■

BARBORA JANEČKOVÁ

Autorka knihy Svět Úžasné Báry se psaní věnuje celý život. Pracovala jako novinářka, mluvčí, úřednice, šéfredaktorka, konzultantka PR a marketingová specialista. V současné době je na volné noze jako nezávislá publicistka a copywriterka. Ráda cestuje a už řadu let své zážitky píše na blog www.uzasnabara.cz.

KAŽDÉ DÍTĚ POTŘEBUJE ZAŽÍVAT ÚSPĚCH

„Snažíme se z našich dětí udělat sebevědomé osobnosti, které vědí, že mají své místo na světě, v rodině, ve společnosti.

A které se nebojí jít za svými sny,“ říká učitelka Jaroslava Lázníčková z kutnohorské základní školy, kam chodí děti se speciálními vzdělávacími potřebami.

TEXT: Zuzana Kudrová ■ FOTO: NF Eduzměna

Velké povzbuzení pro děti ze Základní a praktické školy Na Náměti znamenala proměna hodin tělocviku díky spolupráci s organizací Streets 4 Kids, která nakonec mnohé z nich pozitivně nasměrovala i do dalšího života.

Učitelka Jaroslava Lázníčková

Ve vaší škole se podařilo změnit přístup dětí k tělesné výchově. Můžete nám přiblížit, jak se to stalo?

U mě ve třídě a celkově na druhém stupni, kde učím, děti neměly úplnou lásku k pohybu a dostat je v hodinách do úborů a cvičit byl velký problém. Právě proto jsem kývla na nabídku Eduzměny, která nás propojila s lektory z organizace Streets 4 Kids, a začala u nás probíhat párová výuka. Většinou to byly dvě až tři hodiny plnohodnotného cvičení a stala se z nás parta nejen po stránce pracovní, ale přesáhlo to do roviny osobní, kdy jsou z nás kamarádi. Kluci k nám jezdí už čtyři roky, a když přijedou, tak všechny děti chtějí cvičit. Pro mě je to srdcovka.

Přesahuje taková výuka tělocviku i do dalších předmětů?

Ano, hlavně do hudebky, výtvarky, angličtiny, ale dokonce i do matematiky nebo češtiny. Lektorů kolikrát přijedou a jdou nejdřív do mé třídy. A s dětmi si klidně popovídají anglicky o čemkoliv. Hned je výuka úplně jiná. Ať už probí-

ráme cokoli, tak se nebojí zeptat, jak děti lektorů, tak lektorů dětí, jak se cítí, jaké jsou jejich sny, co by chtěly, aby se jim podařilo. A to je velmi důležitá věc, protože naše děti mívají často nízké sebevědomí. Spolupráce s kluky ze Streets 4 Kids je nastartovala k tomu, že si dokážou samy sebe vážit, že vědí, že je někdo poslouchá, že je někdo chce někam posunout a dostaly k tomu prostor.

Vím, že jste dokonce už dvakrát s lektory a dětmi vyrazili na několika-denní pobyt.

V krásném prostředí u Berounky jsme zažili neskutečné věci. Skupinu lektorů vede Daniel Lacek, který se obklopuje spoustou zajímavých lidí. Každý je z nějakého jiného prostředí: někdo je parkourista, někdo je kaskadér, někdo je

Hodina tělocviku s lektory ze Streets 4 Kids

výborný hudebník nebo třeba sprejuje. Dan se nebojí mezi naše děti pozvat tanečníka z Národního divadla, který s dětmi nacvičí skvělou sestavu. Během pobytu jsem několikrát slyšela věty typu: „Já odsud nechci, já tady chci žít,

REGIOJET PODPORUJE VZDĚLÁVACÍ AKTIVITY EDUZMĚNY

Investice do vzdělání by pro stát měla být nejdůležitější investicí vůbec. Dělá to stát dobře?

Jen částečně. Zvýšení platů učitelů byl nutný předpoklad. To však nestačí. Nyní musíme učitelům pomoci s tím, aby škola byla opravdu hrou. Tento úkol má dnes plně v rukou vedení škol. Cílem Eduzměny je ukázat ředitelům a učitelům nově vyzkoušené cesty, jak dát dětem motivaci růst bez ohledu na to, zda pocházejí z „normálních“ nebo vyloučených lokalit. Eduzměna zatím působí ve vybraných regionech, brzy se snad – zásluhou ministerstva školství a krajů – začnou některé její nástroje aplikovat po celé zemi.

Budoucnost našeho národa není ve stíhačkách, jaderných elektrárnách, ale v motivovaných, vzdělaných lidech. Žáci a studenti, kteří jsou dnes dobří, ať jsou ještě lepší. Šanci ale musí dostat i ti, kteří mají problémy. Když jim věnujeme péči, snížíme riziko, že jednou spadnou do systému dávek, a díky tomu začnou státu fondy nikoliv odčerpávat, ale naopak vracet.

Je to jako v podnikání: to, co funguje, by mělo fungovat ještě lépe, a to, co prodělává, je potřeba dostat alespoň na nulu, nebo ještě lépe k malému udržitelnému zisku. Proto podporuji Eduzměnu.

Radim Jančura

mně je tady dobře.“ A musím říct, že i mně tam bylo dobře.

Společně s lektory se vám zároveň podařilo najít ve vaší škole některé talenty. Můžete nám o nich něco říct?

Určitě bych zmínila příběh Honzika, který skvěle jezdí na kole a jeho rodina neměla dostatek financí, aby ho v cyklistice podporovala. Klukům ze Streets 4 Kids a našemu průvodci z Eduzměny Vítku Jezberovi se podařilo sehnat peníze na lepší kolo a vybavení. Honzík dostal potřebnou podporu, aby závodil, umožnili jsme mu i jako škola, aby chodil na tréninky. Díky tomu se dostal do Národního mužstva pro mentálně handicapované sportovce. Nyní už je na střední škole a loni v září se zúčastnil mistrovství republiky, kde získal hned tři mistrovské tituly. Nebo Julča, kterou jsem v loňském školním roce měla v deváté třídě. Její maminka mi řekla, že z ní bude cukrářka nebo kuchařka. Jenže Julča měla tajné přání: chtěla pracovat s auty, jezdit, závodit. A právě tady je vidět práce kluků ze Streets 4 Kids, kteří Julču poslouchali, umožnili jí vyzkoušet, co to znamená mít auto, a hlavně dali vědět rodičům, že ta holka je v tom dobrá. A Julče ukázali cestu, jak

Propojení tělesné a hudební výchovy s lektory ze Streets 4 Kids

KRÁTKÝ FILM

Podívejte se na poutavé video, kde se o škole dozvíte víc.

jít za svým snem, stát si za tím, co chce, a přesvědčit ostatní. A nakonec šla Julča na obor automechanik a ví, že jednou bude vlastnit garáž, bude se tím živit a bude se tím bavit.

Jít za svými sny často nedokážeme ani my dospělí...

Ano, Julča ví, co chce, a toho si na holce v deváté třídě velmi cením, málokdy jsou lidé takto vyhranění. Samozřejmě děti se nemusí tomu, co je baví, hned věnovat profesně, může to být volnočasová aktivita. Ale je skvělé jim pomoci najít, v čem jsou dobré. V našem typu školy totiž není stěžejní se něco konkrétního naučit. My potřebujeme z našich dětí udělat sebevědomé osobnosti, které vědí, že mají své místo na světě, v rodině, ve společnosti. Společnými silami se jim snažíme ukázat, že i ony mohou zažívat úspěch. A to je hodně důležité. ■

Změňme společně,
jak u nás učíme!
Eduzměnu můžete
podpořit zde.

www.eduzmena.cz
FB: nadacnifondEduzmena
IG: eduzmena

právo

„Vánoce na celý rok? Jsi hvězda, Ježíšku!“

Nadělte předplatné deníku Právo
a staňte se hvězdou Vánoc.

Předplatné objednávejte na www.pravo.cz,
na e-mailu pravo@pns.cz nebo na čísle 800 444 477.

KRAJINA ROSTE I V DEŠTI

Živý plot ve Rváčově a další podzimní výsadby na obzoru

Ani sychravé září nezastavilo komunitu ve Rváčově. Během deštivého víkendu se tu pod záštitou benefičního programu RegioJetu Cesty za stromy sešli členové místního sportovního klubu, aby společně na okraji sportovního areálu vysadili více než dvě stovky keřů a jeden strom.

TEXT: Julie Konvičná ■ FOTO: Aleš Meloun

Výsadbě předcházela příprava pozemku, opět provedená místní komunitou. Živý plot složený z druhů jako je ptačí zob, hloh obecný či trnka tu vytvoří přírodní bariéru mezi hřištěm a komunikací, zlepší mikroklima, sníží prašnost a pomůže s vsakem vody na svažitě ploše. Vysazena byla navíc i jedna lípa jako

symbol této akce. Nešlo ale jen o sázení – společná práce prohloubila vztahy a proměnila sychravý víkend v událost, na kterou se bude vzpomínat.

Program pokračuje dál i na přelomu podzimu a zimy. Ve druhé etapě se naváže na jarní výsadbu v Ratiboři

Výsadba na okraji sportovního areálu oddělí sportoviště od silnice

Zapojila se široká komunita kolem Sportovního klubu Rváčov

Výsadba proběhla v příjemném duchu, po práci bylo zajištěno i občerstvení

u Vsetína, nové sazenice zamíří na obnovu historického sadu do Ořechova u Brna a nový projekt vznikne například i ve Velkých Bílovicích. Tam se místní komunita pustí do obnovy zanedbaného parku ve čtvrti Svárov – vysadí ovocné dřeviny, kvetoucí keře a ostrůvky s lučním kvítím a prostor znovu promění v místo plné života.

Děkujeme nejen dobrovolníkům, ale i cestujícím RegioJetu!

Projekty programu Cesty za stromy jsou financovány z tzv. uhlíkových kreditů, což jsou volitelné příplatky k jízdenkám cestujících RegioJetu pro kompenzaci uhlíkové stopy. Při realizaci výsadeb tedy nejde jen o samotný projekt, ale i o zdroj, ze kterého je zaplacen. Díky cestujícím, kteří si při nákupu jízdenky

Ani sychravé podzimní počasí nezkazilo pěkný výsadbový víkend

tento volitelný příspěvek zaškrtnou, se na transparentním účtu shromažďují finance a program tak může fungovat i nadále.

Začínají se domlouvat projekty na jaro 2026, ale stále je možnost přidat nějaký další. Máte ve svém okolí místo, které by zasloužilo nový začátek? Zapojte se do programu Cesty za stromy! Přihlásit se může obec, škola, spolek nebo parta lidí, kteří chtějí proměnit své okolí a zapojit komunitu. Stačí nápad a chuť něco udělat. Podívejte se na naše webové stránky a nebo kontaktujte koordinátorku programu, pomůže vám nápad doladit. Pojďme společně proměnit českou krajinu v zelenější a zdravější místo k životu! ■

Podrobné informace
o benefičním programu
se dozvíte zde.

www.cestyzastry.cz
cestyzastry@regiojet.cz

NOVINKY PRO MALÉ I VELKÉ SBĚRATELE

V posledních letech se žlutá krabice objevila pod nejedním vánočním stromečkem a pokud ne, máte příležitost získat krásné dárečky i po svátcích. Vlaky a autobusy RegioJet se staly fenoménem, a tak mezi fanoušky vzbudily velký ohlas i funkční hračky. V letošním roce přinášíme dvě novinky.

TEXT: regiojet.cz ■ FOTO: rappa.cz

Z produkce společnosti RAPPA už znáte unikátní hračku, kterou je zmenšená funkční verze RegioJet soupravy, která se v reálu prohání i na trase z Prahy do Košic. Sada obsahuje žlutou lokomotivu, která vydává zvuky a během jízdy svítí předním světlem. Nemůže chybět ani typický žlutý vagón, jenž lze k lokomotivě snadno připojit.

Balení dále obsahuje celkem 18 ks kolejí (6 rovných a 12 zahnutých),

podoba kolejiště tedy záleží jen na fantazii každého malého či velkého stavitele. Kolejiště je možné sestavit až do velikosti 147 x 121 cm. Pokud vám bude dráha malá, můžete si ji prodloužit zakoupením sady kolejí, výhybek či křížení a libovolně tak dráhu tvarovat a rozšiřovat dle svých možností.

K dostání jsou stále také kovové napodobeniny regionálního vlaku a lokomotivy RegioJet, které lze zapojit za sebou.

Původní vlak je stále k zakoupení

Kovový regionální vlak RegioJet

Dvě letošní novinky: kovový autobus (15 cm) na setrvačnicku a mini vlak s koleji, který funguje na baterie

Pokud už všechny tyto hračky máte ve své sbírce, přinášíme vám dvě novinky: žlutý **autobus RegioJet** je napodobenina reálného autobusu vyrobená z kovu s plastovými prvky. Délka hračky je 15 cm a jezdí na zpětný chod, takže nemusíte kupovat žádné baterie.

Ochuzeni nezůstanou ani milovníci železnic – sada **vlaku RegioJet MINI** inspirovaného oblíbenými žlutými vlaky obsahuje žlutou lokomotivu, dva vagón-

Model lokomotivy z kovu

SOUTĚŽ o tři sady MINIVLAKU na baterie

**VE KTERÉM ROCE ZAČALA RAPPA
VYRÁBĚT REGIOJET HRAČKY?**

a) 2014 b) 2016 c) 2018

Dárek získají tři autoři správných odpovědí, které přijdou jako 50., 100. a 150. v pořadí.

Odpovědi se jménem, poštovní adresou a telefonním číslem pošlete na soutez-zluty@regiojet.cz do **31.12.2025**.

Do předmětu e-mailu napište **RAPPA**.

ky, osm zahnutých a čtyři rovné koleje. Díky nim si můžete postavit kolejiště o rozměrech až 96 x 58 cm. Po kolejích se souprava bude prohánět díky jediné AA baterii.

Všechny tyto hračky a mnoho dalších můžete zakoupit na webových stránkách, kde najdete i ukázková videa. ■

PŘEKONÁVÁNÍ PŘEKÁŽEK JE MŮJ SVĚT

Teamleaderka a školitelka Adéla Jedličková má s handicapovanými lidmi velkou osobní zkušenost. I proto se nebojí s nimi komunikovat, pomáhat jim a učit to i ostatní kolegy ve vlacích RegioJet.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: archiv Adély Jedličkové

Pokud jde o handicapované, máte ve firmě asi největší zkušenosti. Jak jste je získala?

Můj táta je od mládí na vozíčku. Vyrůstala jsem v prostředí vozíčkářů, handicapovaných sportovců, chodila jsem do stacionářů. Zdraví lidé mají někdy ohledně handicapovaných zbytečné

Žluté lokomotivy jsou pro Adélu symbolem RegioJetu

obavy pramenící z neznalosti. Proto se vytrvale snažím všem kolem sebe vysvětlovat, jak k handicapovaným přistupovat s respektem a porozuměním.

S jakým typem handicapu se ve vlacích setkáváte nejčastěji?

Určitě jsou to nevidomí cestující. Mnozí s námi jezdí pravidelně, třeba pan Michal, který nás poznává podle hlasu. Nebo jeden nevidomý pár s dítětem, o které se plnohodnotně starají. Ale cestují s námi i celé skupiny nevidomých, někdy s vlastním pomocníkem. Když jsou nahlášeni předem a potřebují asistenci, doprovází je k vlaku kolegové z našeho prodejního místa a předají je vlakovému personálu. To funguje skvěle.

Takže je usadíte na místo. A dál?

Pomáháme jim s výběrem z palubního menu, zamícháme cukr do kávy, sundáme víčko, otevřeme vodu. Doprovodíme je k toaletě. A v jejich konečné stanici jim pomůžeme s výstupem. Buď si je opět převezme někdo z pobočky nebo jim často nabídnou pomoc ostatní cestující. Obecně jsou lidé k nevidomým

Miluje, když může dát pokyn k odjezdu a vlak se rozjede

vnímaví, možná tu bariéru prolamují i jejich vodící pejsci.

Limitem může být i kočárek s miminkem. Jak pomáháte rodičům?

Máme dětské kupé, které je pro ně bezpečným a komfortním prostorem. Některé další vozy mají přebalovací pult, ale zatím nejsou řazené v každém vlaku. Pomáháme, s čím je potřeba, pohlídáme i děti, když si rodiče potřebují zajít na toaletu. Zajistíme teplou vodu do příkrmu, pomůžeme naložit a vyložit kočárek. A poskytneme i služební prostor, pokud maminka potřebuje kojit v ústraní.

Velkým tématem jsou vozíčkáři. Daří se nějak zlepšovat situaci ve vlacích?

Myslím si, že jsme v tomto urazili velkou

Táta je jejím největším životním vzorem

cestu. Začíná přibývat nízkopodlažních vozů například v rámci Pražské integrované dopravy a mezi Ústí nad Labem a Kolínem. I na lince R8 mezi Bohumínem a Brnem jezdí vůz uzpůsobený handicapovaným s bezbariérovou toaletou. Mám z toho velkou radost!

Máme všichni nějaké limity?

Myslím, že se všichni bojí vystoupit z komfortní zóny. Udělat něco jinak. Ale překonávat pohodlí je ta nejdůležitější věc v našem životě, ať už jde o cestu na konec světa nebo odvahu zajít k lékaři. Snažím se při zaškolování vysvětlovat, že máme být vděční za to, co máme, a posilovat se překonáváním drobných překážek. I obyčejný úraz může totiž náš život ve vteřině změnit. ■

ADÉLA JEDLIČKOVÁ

Pochází z Havířova a pracuje v RegioJetu již osm let, nyní jako školitelka, lektorka a teamleaderka. Začínala jako stevardka hned po gymnáziu a podle svých slov chce v RegioJetu zůstat navždy. Ráda cestuje a dodává lidem odvahu překonávat vlastní limity. Za splnění sen považuje radost z odvedené práce.

DARUJTE PŘEDPLATNÉ VÁNOČNÍ DÁREK S CELOROČNÍM KOUZLEM

TV MAX 555 Kč
26 vydání

RYTMUS ŽIVOTA
1022 Kč / 52 vydání

**BEST
SELLER**

TV PLUS 14
450 Kč / 26 vydání

TV REVUE
505 Kč / 26 vydání

TÝDENÍK TELEVIZE
1120 Kč / 51 vydání

TÉMA 1699 Kč
50 vydání

RETRO 260 Kč
12 vydání

PESTRÝ SVĚT
970 Kč / 52 vydání

TINA 900 Kč
52 vydání

LUŠTĚNÍ PRO DĚTI
179 Kč / 6 vydání

CHVILKA V KUCHYNI
195 Kč / 12 vydání

HARPER'S BAZAAR
999 Kč / 12 vydání

COSMOPOLITAN
759 Kč / 12 vydání

ŽENA A ŽIVOT
900 Kč / 26 vydání

Bohatá vánoční nabídka na www.jenprocasopisy.cz. Platí do 31. 12. 2025.

mafra.cz/vanoco

POHODLNÁ DOPRAVA I PRO IMOBILNÍ CESTUJÍCÍ

Nové elektrické soupravy přináší nízkopodlažní nástup, prostorné plošiny a toalety pro cestující na vozíčku – a to na dvou linkách v Praze a také v Ústeckém kraji.

TEXT: regiojet.cz ■ FOTO: Marek Bičan, Vojtěch Rademacher

Pokračujeme v modernizaci našich vlakových spojení díky novým elektrickým jednotkám, které kombinují komfort, dostupnost i ekologii. Tyto jednotky nasazujeme v Praze na městských linkách S49 a S61, na rychlíkové lince R23 Kolín – Ústí nad Labem a na regionálních linkách v Ústeckém kraji. V Praze se s novými vozy můžete svézt na linkách S49 a S61, které propojují východní část Prahy s hlavním nádražím a výrazně zlepšují dostupnost oblastí jako Libeň, Kyje, Dolní Počernice, Běchovice, Klánovice a Úvaly právě směrem na Hlavní

nádraží. Víkendové spoje pokračují až do Vršovic.

Bezbariérový přístup na prvním místě

Všechny nové jednotky jsou bezbariérové, umožňují pohodlný nástup i výstup cestujících díky nízké podlaze a jsou vybaveny plošinou. Také toalety jsou přizpůsobeny pro osoby s omezenou schopností pohybu.

V pěkném interiéru s kvalitními sedačkami nechybí ani prostory pro kočárky i kola. Vozy dále nabízí klimatizaci, vys-

Elektrická jednotka PESA 655, která jezdí na pražských linkách

Prostor pro cestující s pohybovým postižením

Jednotku CRRC 665 uvidíte mezi Kolínem a Ústím nad Labem

Jednotka PESA jezdí na regionálních linkách v Ústeckém kraji

korychlostní Wi-Fi a některé také oddíl 1. třídy. Vnější fólie chrání vlaky před graffiti, čímž se snižují náklady na údržbu a zajišťuje čistý vzhled. Tyto moderní vlaky s bezpečnostním systémem ETCS dosahují rychlosti až 160 km/h a zajišťují tak rychlou a plynulou dopravu. Navíc jsou soupravy tiché, ekonomicky úsporné; oproti původním vlakům produkují mnohem méně emisí a šetří tak přírodní prostředí.

Moderní jednotky mimo Prahu

V moderních nízkopodlažních vlcích se

můžete svézt i na rychlíkové lince R23 mezi Kolínem a Ústím nad Labem nebo v rámci regionálních linek v Ústeckém kraji. Další 18 zbrusu nových elektrických jednotek PESA plánujeme již brzy nasadit i na linku R9 (Praha – Havlíčkův Brod – Jihlava/Brno). Na těchto trasách budou soupravy jezdit rychlostí až 200 km/h.

Posouváme hranice dostupné dopravy – zejména pro imobilní cestující. Nasazení moderních elektrických souprav znamená komfort, bezpečnost, bezbariérovost a dostupnost pro všechny. ■

Místo pro vozíček v soupravě CRRC 665

Prostorné toalety v jednotce PESA

Praha – jízdenky platné v MHD
 Kolín–Ústí nad Labem od 149 Kč

Ceny platné v době tisku.

VÁNOČNÍ POHÁDKA U SOUSEDŮ

Když za oknem začíná s listím padat i první sníh,
je čas zabalit se do teplého kabátu a vydat se do ulic
evropských metropolí za tou nejkrásnější vánoční atmosférou.
My vás zveme do Drážďan, Vídně, Budapešti a Krakova.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.cz

Jeden z nejstarších vánočních trhů se tradičně koná v **Drážďanech**. Zdejší Striezelmarkt je doslova muzeem vánočních tradic. Zde se zrodila slavná drážďanská štola a dodnes můžete sledovat, jak ji pekaři připravují podle původních receptů. Procházka mezi dřevěnými stánky je jako cesta časem. Vůně pečených mandlí se prolíná s vůní horkého punče a děti mohou oči nechat na tradičních dřevěných hračkách, které

Drážďany

řemeslníci vyřezávají a vyrábějí přímo před očima návštěvníků.

Císařská **Vídeň** je o Vánocích ještě o něco pompéznější než obvykle. Všude jsou tisíce světylek, která osvětlují stánky pod radnicí i na dalších místech Vídně. Pokud máte rádi klasickou hudbu, vánoční koncerty ve vídeňských kostelích budou pro vás to pravé ořechové. Vydejte se loudavou chůzí

Vídeň

Budapešť

k zámku Schönbrunn, kde se také koná menší vánoční trh, a to dokonce až do Tří králů. Novoroční předsevzetí o hubnutí odložte a zajděte si na tradiční vídeňský řízek.

Vánoční trh na náměstí Vörösmarty tér je srdcem **budapeštských** Vánoc. Tady najdete tu nejlepší maďarskou kuchyni, od tradičního guláše po sladké kürtőskalács, což je takový trdelník po maďarsku. Nezapomeňte ochutnat langoše s kysanou smetanou a sýrem. Po dni stráveném procházením trhů si dopřejte večerní plavbu po Dunaji. Osvícený Parlament a Budínský hrad vypadají v zimě ještě kouzelněji. A když vám bude opravdu zima, zahřejte se v některých z budapeštských termálních lázní.

Rynek Główny v **Krakově** je jedním z největších středověkých náměstí v Evropě. Vánoční trh zde má atmosféru, kterou jen těžko najdete jinde. Sukienice, obchodní domy z 16. století, tvoří dokonalou kulisu pro vánoční atmosféru. Opékané klobásky delší než týden, pirožky s různými náplněmi, uzený ovčí

Krakov

sýr nebo horká polévka žurek, to vše vám vykouzlí úsměv na tváři. Krakov je krásný po celý rok, ale o Vánocích... Posudte sami.

Do všech těchto evropských metropolí vás zavezeme našimi autobusy nebo vlaky RegioJet, takže můžete bez obav ochutnávat svařená vína a punče tak dlouho, než bude čas vrátit se zpátky. Teplé boty a čepice s sebou! ■

Na trhy se dostanete pohodlně žlutými autobusy i vlaky

Praha-Drážďany od 299 Kč / 11,9 €
Brno-Vídeň od 149 Kč / 5,9 €
Brno-Budapešť od 249 Kč / 10,9 €
Ostrava-Krakov od 139 Kč / 5,9 €

Ceny platné v době tisku.

WEIHNACHTSMÄRCHEN BEI DEN NACHBARN

Wenn hinter dem Fenster neben den Blättern auch der erste Schnee fällt, ist es Zeit, sich in einen warmen Mantel zu hüllen und sich auf den Weg in die Straßen der europäischen Metropolen zu machen, um die schönste Weihnachtsstimmung zu genießen. Wir laden Sie nach Dresden, Budapest, Krakau und Wien ein.

TEXT: Barbora Janečková ■ FOTO: regiojet.de

Einer der ältesten Weihnachtsmärkte findet traditionell in **Dresden** statt. Der dortige Striezelmarkt ist buchstäblich ein Museum der Weihnachtstraditionen. Hier wurde der berühmte Dresdner Stollen geboren, und noch heute kann man beobachten, wie die Bäcker ihn nach Originalrezepten zubereiten. Ein Spaziergang zwischen den Holzständen ist wie eine Reise durch die Zeit. Der Duft von gerösteten Mandeln vermischt sich mit

Dresden

dem Duft von heißem Punsch, und die Kinder können ihre Augen nicht von den traditionellen Holzspielzeugen abwenden, die Handwerker direkt vor den Augen der Besucher schnitzen und herstellen.

Das kaiserliche **Wien** ist zu Weihnachten noch etwas pompöser als sonst. Überall gibt es Tausende von Lichtern, die die Stände unter dem Rathaus und an anderen Orten in Wien beleuchten. Wenn Sie klassische Musik mögen, sind die Weihnachtskonzerte in den Wiener Kirchen genau das Richtige für Sie. Machen Sie einen gemütlichen Spaziergang zum Schloss Schönbrunn, wo es auch einen kleinen Weihnachtsmarkt gibt, der sogar bis zum Dreikönigstag geöffnet ist. Verschieben Sie Ihre Neujahrsvorsätze zum Abnehmen und gönnen Sie sich einen traditionellen Wiener Schnitzel.

Der Weihnachtsmarkt auf dem Vörösmarty tér ist das Herzstück der **Budapester Weihnacht**. Hier finden Sie das Beste der ungarischen Küche, vom

Budapest

traditionellen Gulasch bis zum süßen Kürtőskalács, einer ungarischen Art von Trdelník. Probieren Sie unbedingt auch Langos mit Sauerrahm und Käse. Gönnen Sie sich nach einem Tag auf den Märkten eine abendliche Bootsfahrt auf der Donau. Das beleuchtete Parlament und die Burg von Buda sehen im Winter noch zauberhafter aus. Und wenn Ihnen wirklich kalt ist, wärmen Sie sich in einem der Thermalbäder von Budapest auf.

Wien

Der Rynek Główny in **Krakau** ist einer der größten mittelalterlichen Plätze Europas. Der Weihnachtsmarkt hier hat eine Atmosphäre, die man anderswo kaum findet. Die Sukiennice, Kaufhäuser aus dem 16. Jahrhundert, bilden die perfekte Kulisse für die weihnachtliche Atmosphäre. Über eine Woche lang geröstete Würstchen, Piroggen mit verschiedenen Füllungen, geräucherter Schafskäse oder heiße Żurek-Suppe –

Krakau

Comfortable double-decker Setra bus

Warschau

all das zaubert Ihnen ein Lächeln ins Gesicht. Krakau ist das ganze Jahr über schön, aber zu Weihnachten... Überzeugen Sie sich selbst.

Schöne Weihnachtsmärkte gibt es auch in anderen europäischen Städten, die Sie mit RegioJet erreichen können – zum Beispiel Berlin, Nürnberg oder Bratislava. In Polen können Sie Katowice,

Wroclaw und die Hauptstadt Warschau besuchen.

Wir bringen Sie mit unseren Bussen oder RegioJet-Zügen in alle diese europäischen Metropolen, sodass Sie ohne Bedenken Glühwein und Punsch probieren können, bis es Zeit ist, zurückzukehren. Packen Sie warme Schuhe und Mützen ein! ■ www.regiojet.de

REGIOJET SERVICE

- GRATIS WLAN – auf allen nationalen und internationalen RegioJet-Linien in der EU
- GRATIS Änderung oder Stornierung der Fahrkarte bis 15 Min. vor der Abfahrt (Auf ausgewählten Bus-/Zuglinien.)
- GRATIS Sitzplatzreservierung (nicht gültig für Eurail/Interrail und Klimaticket)
- Ausgewählte Getränke GRATIS aus dem Bordmenü
- Stewardessen/Stewards an Bord des Zuges
- Attraktive Preisangebote
- Unterhaltungsportal mit Filmen, Audio-podcasts und Spielen – entweder am integrierten Bildschirm oder am eigenen Gerät unter der Adresse portal.regiojet.cz (Auf ausgewählten Bus-/Zuglinien.)
- Weitere Informationen erhalten Sie vom Stewardessen/Stewards im Zug

CHRISTMAS FAIRY TALE AT THE NEIGHBORS'

When the first snow begins to fall outside the window along with the leaves, it's time to wrap up in a warm coat and head out into the streets of European cities to enjoy the most beautiful Christmas atmosphere. We invite you to Dresden, Budapest, Krakow, and Vienna.

TEXT: Barbora Janečková ■ PHOTO: regiojet.com

One of the oldest Christmas markets is traditionally held in **Dresden**. The local Striezelmarkt is literally a museum of Christmas traditions. This is where the famous Dresden stollen was born, and you can still watch bakers prepare it according to original recipes. A walk

among the wooden stalls is like a journey through time. The smell of roasted almonds mingles with the aroma of hot punch, and children can feast their eyes on traditional wooden toys, which craftsmen carve and make right before the visitors' eyes.

Dresden

Vienna

Imperial **Vienna** is even more pompous than usual at Christmas. Thousands of lights illuminate the stalls under the town hall and other places in Vienna. If you like classical music, Christmas concerts in Vienna's churches will be just the thing for you. Take a leisurely stroll to Schönbrunn Palace, where there is also a smaller Christmas market, open until Epiphany. Put your New Year's res-

Vienna

Budapest

olution to lose weight on hold and go for a traditional Viennese schnitzel.

The Christmas market on Vörösmarty tér square is the heart of Christmas in **Budapest**. Here you will find the best Hungarian cuisine, from traditional goulash to sweet kürtőskalács, which is a Hungarian version of trdelník. Don't forget to try langos with sour cream and cheese. After a day spent browsing the markets, treat yourself to an evening cruise on the Danube. The illuminated Parliament and Buda Castle look even more magical in winter. And if you get really cold, warm up in one of Budapest's thermal baths.

Rynek Główny in **Krakow** is one of the largest medieval squares in Europe. The Christmas market here has an atmosphere that is hard to find anywhere else. The Sukiennice, 16th-century department stores, provide the perfect backdrop for the Christmas atmosphere. Roasted sausages longer than a week, pierogi with various fillings, smoked

Krakow

sheep's cheese, or hot żurek soup will all put a smile on your face. Krakow is beautiful all year round, but at Christmas... See for yourself.

There are also beautiful Christmas markets in other European cities that you can reach with RegioJet lines – for example, Berlin, Nuremberg, or Brati-

slava. In Poland, you can visit Katowice, Wrocław, and the capital city of Warsaw.

We will take you to all these European capitals on our RegioJet buses or trains, so you can enjoy mulled wine and punch without worry until it's time to return. Bring warm shoes and hats! ■

www.regiojet.com

REGIOJET SERVICE

- FREE Wi-Fi on all domestic and international RegioJet lines in the EU
- FREE change or cancellation of a ticket 15 minutes prior to departure (On selected bus/train lines.)
- FREE seat reservation (not valid for Eurail/Interrail and Klimaticket tickets)
- FREE selected drinks from the on-board menu
- A steward/ess on the train
- Attractive price deals
- An entertainment portal with movies, audiopodcasts and games, either on the built-in seat screens or on your own device at: portal.regiojet.com (On selected bus/train lines.)
- The steward/ess on the train will provide you with more information

// REGIOJET

Hledáš svou kariérní cestu? Staň se strojvedoucí/m v Regiojetu!

Stačí, když budeš mít SŠ vzdělání z technických oblastí, vše ostatní Tě naučíme! **Přihlas se do našeho 10–11 měsíčního kurzu** – dostaneš za něj zaplacenou a odstartuješ svou kariérní dráhu.

Začátek kurzů: Leden 2026 – Brno a Praha

Na co se můžeš těšit:

- atraktivní mzdové ohodnocení
- každoroční navýšení mzdy
- multisport karta a cafeterie
- smlouva na dobu neurčitou
- příležitost plnit si své sny

Nástupní místo:
Praha nebo Brno

Chceš vědět víc?
**QR kód Tě tam
rovnou zaveze**

Naše Appka RegioJet

- jednoduchá rezervace jízdenek
- snadné objednání a platba občerstvení
- výběr z platebních metod
- přehledný design

Proč využívat aplikaci?

- snadná rezervace na pár kliknutí
- všechny jízdenky na jednom místě
- nejvýhodnější ceny
- storno jízdenky 15 minut před odjezdem – u vybraných spojů

Naši appku si **zdarma** stáhněte na www.regiojet.cz/aplikace nebo zde

Proč mít kreditovou jízdenku?

Ušetříte

Své jízdenky máte vždy za nejvýhodnější cenu.

Rezervujete a platíte online

Jízdenky si rezervujete v aplikaci či rezervačním systému a jednoduše a rychle zaplatíte z nabitého kreditu.

Jezdíte všemi žlutými linkami

Jedna „Kreditovka“ platí pro všechny vlaky a autobusy RegioJet.

Kreditovka je doživotní a zdarma!

www.regiojet.cz/kreditova-jizdenka

Infolinka RegioJet **+420 222 222 221** (6:00–23:00 h)

Zábavné cestování

filmy

dětské, komedie,
dokumentární,
dobrodružné...

audiopodcasty

zábavné pořady,
rozhovory

knihy

detektivky, beletrie,
čtení pro ženy,
odborná literatura...

hry

hlavně pro děti

Zábavní portál ve vlacích portal.regiojet.cz

Sledujte filmy a zprávy, bavte se při poslechu audionahrávek, čtete knihy a časopisy nebo hrajte hry. Stačí mít pouze notebook, tablet nebo mobilní telefon – a o zábavu máte postaráno. Zábavní portál najdete na palubě vlaků po připojení na naši síť „REGIOJET – ŽLUTÝ“ a zadání adresy portal.regiojet.cz.

Komfortní autobusy

Individuální dotykové monitory, na kterých můžete sledovat své oblíbené filmy či seriály podle nálady.

Sluchátka lze zakoupit **ve vlaku*** u stevarda (nebo přes aplikaci ve třídě low cost a ve voze astra), **v autobusu** u řidiče za **10 Kč/0,50 EUR**.

*na linkách RJ

Komfortní lounge

Naše lounge vám nabízí možnost strávit až 60 min. před odjezdem žlutého vlaku nebo autobusu příjemně a pohodlně.

Praha Hlavní nádraží | **Brno** Hlavní nádraží | **Vídeň** Hlavní nádraží

Lounge v Brně

Wi-Fi připojení zdarma
Káva a soda zdarma
Klimatizovaný interiér
Příjemné posezení

Noviny a časopisy zdarma

Na palubě jsou min. tři druhy časopisů a novin. Nabídka platí do vyčerpání denních zásob.

Slevy pro cestující

Jak uplatnit slevu najdete na regiojet.cz/sluzby/slevy

MUSEUM OF BRICKS

25 % na vstupné,

kód pro e-shop i pokladnu: **REGIO25**

www.museumofbricks.cz

Praha, Kutná Hora, Poděbrady,
Špindlerův Mlýn, Hatě u Znojma

Nejlevněji po ČR a SR

// REGIOJET

Brno – Jihlava
od **139 Kč**

Praha – Chomutov
od **119 Kč**

Praha – Most
od **109 Kč**

Kolín –
Ústí n. Labem
od **149 Kč**

Praha – Brno
od **199 Kč**

Brno – Ostrava
od **199 Kč**

Praha – Ostrava
od **219 Kč**

Brno –
Frýdek-Místek
od **199 Kč**

Praha – Jihlava
od **159 Kč**

Praha – Olomouc
od **149 Kč**

Praha – Liberec
od **89 Kč**

Praha – Jirkov
od **109 Kč**

Praha –
Karlovy Vary
od **149 Kč**

Praha – Písek
od **139 Kč**

Praha –
Český Krumlov
od **199 Kč**

Praha –
České Budějovice
od **179 Kč**

Praha – Brno
od **149 Kč**

Brno – Zlín
od **129 Kč**

Praha –
Bratislava
od **279 Kč**

Praha – Znojmo
od **239 Kč**

Brno – Olomouc
od **99 Kč**

Praha – Košice
od **399 Kč**

— vlakové linky
— vnitrostátní autobusové linky
- - - - - návazné autobusové linky

II REGIOJET

Nejlevněji po Evropě

Infolinka RegioJet **+420 222 222 221** (6:00–23:00 h)

II REGIOJET

Zažijte atmosféru **Vánoc** s RegioJetem

regiojet.cz

BACK-IN-TIME

EXPERIENCE MUSEUM

OBJEVTE TAJEMSTVÍ PRAŽSKÉ HISTORIE

JEDINEČNÉ ZÁŽITKOVÉ MUZEUM
HOLOGRAMOVÉ PROJEKCE • 5D KINO
1200 LET PRAŽSKÉ HISTORIE

LEVELS

FUN & GAMES

NEKONEČNÁ ZÁBAVA V CENTRU PRAHY

200+ ARKÁDOVÝCH HER • MINIGOLF
ZÁVODNÍ SIMULÁTORY • KULEČNÍKY
KUŽELKY • ŠIPKY • AUTODROM
KARAOKE • AMERICKÉ BBQ

PART OF
MAJ
HOUSE OF FUN

WWW.HOUSEOFFUNPRAGUE.CZ
NÁRODNÍ 26, PRAHA 1

NASKENUJ SI
10% SLEVOU

